

מֵאֲמָרֵי
שֶׁל הַבַּת
הָרִשְׁבִּי

מְלֻקָּטִים מִסֵּפֶר
הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ

עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

85

בֵּית
הַזֹּהָר
מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

הַשֵּׁנִי
הַקָּדוֹן
ד'תש"ה

מופץ בעשרות אלפי עותקים לרגל ל"ג בעומר תשפ"ה

בעזרת השם יתברך

מאמרי
של הבת
הרשב"י

מלוקטים מספר
הזהר הקדוש

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

עם הפירוש הנפלא
מתוך מדבש

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

ניצוצי אור היקוד

בעמדינו בפרוס היום הגדול והקדוש **ל"ג בעומר** יומא דהילולא-רבנא של **התנ"א רשב"י זי"ע ועכ"א** נבוא הלום לצטט מקצת שביבי נוצצי נוגה משבחי

הקודש הפזורים **בספרי הזהר** אשר מגלים לפנינו את יקרת זיו ההוד הנורא ממעלת אור העולם התנ"א רשב"י, בקצירת האומר כפי יכולת המצע להשתרע במסגרת מצומצמת זו.

בפרשת כי תשא (דף קצ:) מובא מאמר החברייא קדישא: ודאי **רוח נבואה** שרא על המאור הקדוש - הרשב"י - . ובפ' **עקב** (רע"ג:) מופיע אמרת הרעיא מהימנא

(נשמת משה רבינו ע"ה) **לר"ש**: מאור הקדוש אשרי חלקך **שהקב"ה גילה לך** -

סודות ורזי תורה - מה שלא גילה לכל הנביאים והחזוים, ובפ' **פנחס** כתוב הדר מאמר

רבי אבא להחברייא קדישא תלמידי ר"ש: אם לא נמסרו סודות התורה בסיני, **אלא שאמר**

הקב"ה הנה בר יוחאי שיש בו נשמת משה רבינו, הוא **יפרש את התורה וסודותיה**

בכח קדושת נשמתו, היה בזה די לעולם, כמו כן איתא **בזהר חדש** רות (קד:) אמרת

חבירו **התנ"א רבי מאיר** לרבי חנינא: **מי יכול לעמוד בשבחו ומעלתו של ר"ש, מי**

לא היה גדול כמוהו, ובאדרא זוטא שבפ' **האזינו** (רצו:) הובא דבר הבת קול שיצא מן

השמים בעת שנכנסה מטת ר"ש במערה שבכפר מירון: זהו **רבי שמעון שהקב"ה**

משתבח בו בכל יום לפני הפמליא של מעלה. ובפ' **ויקהל** (רא:) איתא: **ר"ש הוא**

כאור הנר שדולק ומאיר למעלה ולמטה ובאורו מאירים כל בני העולם.

ובפרשת תרומה (קמט:) כתוב מה שסיפר תלמידו **רבי יצחק לר' יוסי** שיום אחד

הלך בדרך עם ר"ש שפתח פניו בסודות התורה, וראיתי **עמוד ענן שהיה**

תקוע מהרקיע עד לארץ, וזהו אחד היה מזהיר ומאיר תוך העמוד ויראתי **יראה**

גדולה, ולהלן שם (קנד:) איתא **שרבי יעקב** אמר: מי נתן לי התעוררות של רוח הקודש

להיות בין נביאי אמות של תלמידי **רשב"י שעליונים ותחתונים חרדים מפניו**. וזהו

חדש שלהי פ' תבא (עג:) כתוב מפורש **שרשב"י עתיד להיות ראש הצדיקים בן**

עדן ויקבל פני השכינה ויראה את הקב"ה וישתעשע עם הצדיקים.

מעתה יובן קמעא מאמרו של **רבי פנחס בן יאיר** לנכדו **רבי אלעזר בר"ש** בפ'

במדבר (קטט:) כיון שאני נאחו באב"ך שהוא **חתני אשר תורתו מגינה עלי**

ובך שגם זכותך - כנכדי - מועילה לי, איני מפחד משום דבר ומקטרג בעוה"ז ובעולם

הבא, וידוע עדותו הנאמנה של הגה"ק **רבי שמואל העליר** זצוק"ל רבה של צפת"ו ששמע

בצעירותו מפי זקני הרבנים דעיה"ק צפת"ו על ביקורו של רבינו **האור החיים הקדוש**

זי"ע בל"ג בעומר במירון, שבהגיעו לתחתית ההר שעולים משם אל המקדש, ירד מהחמור

והיה עולה על ידיו ורגליו, וכל הדרך היה צועק - היכן אני השפל נכנס **למקום אש להבת**

שלהבת, קוב"ה וכל **פמליא של מעלה הכא**, וכל נשמות הצדיקים, ובעת ההילולא

היה שמח שמחה גדולה. תורתו מוגן לנו להמליץ טוב בעדינו בדבר **ישועה ורחמים**

בכלל ובפרט אחינו בני ישראל השתא בעגלא ובזמן קריב אבי"ר

מזמן מתוך מדבש

פרוס ל"ג בעומר תשפ"ה

כל בני העולם צריכים לקבל פני רשב"י

רבי אבא הוה אתי מלמחמי לרבי שמעון, פגע ביה רבי יצחק, אמר ליה, מאן אתי מאריה דנהורא, גבר דאתדבק בנורא דאכלא כל יומא, הא נהורא עמיה שרי. אמר ליה, תנינן, דחיובא עליה דבר נש לקבלא אפי שכינתא בכל ריש ירחי ושבתי, ומאן איהו, רביה, כל שכן בוצינא עלאה קדישא, דכל בני עלמא בעאן לקבלא אנפוי, אמר רבי יצחק, אהדרנא עמך ואקבל אנפי שכינתא, ואטעם מאינון מלין עלאין דאטעמת קמיה.

מתוך מדבש

מאמר "כל בני העולם צריכים לקבל פני רשב"י" בו מובא אמרת בני החברייא דרשב"י על ענין הדביקות באש האוכלת ובחינת פני השכינה הק' שהכונה היא על רבן של ישראל המאור העליון הקדוש התנ"א רשב"י זי"ע.

(מקור המאמר נזהר פרשת ואמתן דף רס"ב, ונציאורינו כרך טו עמ' עט)

שכינתא בכל ריש ירחי ושבתי למדנו שיש חיוב על האדם לקבל פני השכינה בכל ראש חדש ושבתי, ומאן איהו ומי הוא פני השכינה, רביה זה הוא רבו, כל שכן בוצינא עלאה קדישא וכל שכן המאור העליון הקדוש שהוא רבי שמעון, דכל בני עלמא בעאן לקבלא אנפוי שכל בני העולם צריכים לקבל פניו, כי הוא רבן של כל ישראל, וממנו אני בא, אמר רבי יצחק לרבי אבא, אהדרנא עמך ואקבל אנפי שכינתא אחר מדרכי ואלך עמך למקום שאתה

רבי אבא הוה אתי מלמחמי לרבי שמעון רבי אבא היה בא וחזר מלראות את רבי שמעון, פגע ביה רבי יצחק פגע בו רבי יצחק, אמר ליה שאל ממנו, מאן אתי מאריה דנהורא מאיפה בא בעל האורה, ופרש דבריו ואמר גבר דאתדבק בנורא דאכלא כל יומא איש שנתדבק באש אוכלת של השכינה בכל יום, הא נהורא עמיה שרי הרי אור התורה שורה עמו, אמר ליה רבי אבא לרבי יצחק, תנינן, דחיובא עליה דבר נש לקבלא אפי

הקב"ה חקק את צורתו של רבי שמעון למעלה
קדשא ברין הוא חקק דיוקנא דרבי שמעון לעילא, וקליה
לעילא לעילא סלקא, ומתעטר בכתרא קדישא, עד
דקדשא ברין הוא מתעטר ביה בכלהו עלמין, ומשתבח ביה.

מתוך מדבש

הולך ואקבל פני השכינה, ואטעם
מאינון מלין עלאין דאטעמת קמיה
ואטעם מאותם דברים העליונים שטעמת
לפניו, רצונו לומר שאשמע החדושים
שלמדת מרבי שמעון, וכן עשה רבי
יצחק שהלך יחד עם רבי אבא, ומיד
בדרך התחיל רבי אבא לחזר לפניו מה
שלמד מרבי שמעון, כדמפרש ואזיל.

מאמר "הקב"ה חקק את צורתו של רבי שמעון למעלה" מובא
בו שבח נורא ונדיר מאד על ר"ש כעדותו של התנ"א רבי יוסי שהשי"ת
חקק צורת קדשו של רשב"י בעליונים, וקול תורתו עולה לקוב"ה ושכינתיה,
וכביכול הקב"ה מתעטר בו בכל העולמות ומשתבח בו.

(מקור המאמר זוהר פרשת אחרי דף סא ע"א, וצילוינו כן יא עמ' סו)

קדשא ברין הוא חקק דיוקנא
דרבי שמעון לעילא ועתה
הקדוש ברוך הוא חקק את צורתו של
רבי שמעון למעלה, וקליה לעילא
לעילא סלקא וקול תורתו עולה
למעלה למלכות [להשכינה] ולמעלה
לקוב"ה, ומתעטר בכתרא קדישא
ומתעטר בכתר הקדוש, והיא מעלתו
עד דקדשא ברין הוא מתעטר
ביה בכלהו עלמין ומשתבח ביה
עד שהקדוש ברוך הוא מתעטר בו בכל
העולמות ומשתבח בו.

רָשָׁבִי לְהַחְבְּרִיא: הָאֵשׁ שִׁירָד מִן הַשָּׁמַיִם מוֹרָה עַל הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה

עַד דִּהּוּ אֲזִלִּי, יִתְּבוּ בְּחַד חֻקְלָא, וְצִלּוֹ, נָחַת חַד עֲנָנָא דְאִשָּׁא
וְאַסְחָר לֹון, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא חֲמִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיף
הוּא רְעוּתָא דִּילִיָּה הָכָא, נִיתִיב, יִתְּבוּ, וְהוּא אָמַרִי מְלִי דְאֹרִייתָא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מֵאֲמַר "רָשָׁבִי לְהַחְבְּרִיא: הָאֵשׁ שִׁירָד מִן הַשָּׁמַיִם מוֹרָה עַל
הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה" בּו יְצוּמַט דְּבַר גִּילּוּי רָשָׁבִי עַל עֲנַן הָאֵשׁ שִׁירָד
עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וְהַקִּיפִם בְּהוּתֶם כְּשֶׁדָּה, שֶׁהוּא עֲנִין רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה
בְּמִקּוֹם זֶה דִּהְיִינוּ שֶׁהִשְׁרָה שֵׁם שְׂכִינָתוֹ יִתְּבַרְךְ.

(מקור המאמר זוהר פרשת אחרי דף סד ע"א, וצביאורינו כרך יא עמ' 5ט)

עַד דִּהּוּ אֲזִלִּי עַד שֶׁהָיוּ הוֹלָכִים, יִתְּבוּ בְּחַד חֻקְלָא וְצִלּוֹ יִשְׁבוּ
בְּשֻׁדָּה אֶחָד וְהִתְפַּלְּלוּ, נָחַת חַד עֲנָנָא
דְאִשָּׁא וְאַסְחָר לֹון יִרַד מִן הַשָּׁמַיִם
עֲנַן אֶחָד שֶׁל אֵשׁ וְהָקִיף אוֹתָם, אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן לְהַחְבְּרִים, הָא חֲמִינָא
דְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא רְעוּתָא דִּילִיָּה
הָכָא הָרִי אֲנִי רוּאָה שְׂרַצוֹנֹו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הוּא פֶּאן, כִּי יֵשׁ פֶּאן הַשְּׂרָאָת
הַשְּׂכִינָה, לָכֵן נִיתִיב נִשָּׁב פֶּאן וְנִלְמַד,
יִתְּבוּ, וְהוּא אָמַרִי מְלִי דְאֹרִייתָא
יִשְׁבוּ, וְהָיוּ אוֹמְרִים דְּבָרֵי תוֹרָה.

מֵאֲמַר "מִחֲצָה יֵשֶׁל אֵשׁ הַפְּסִיקָה בֵּין הַרְשָׁבִי וְהַחְבְּרִיא לְשֹׁאֵר
אֲנָשֵׁי הַבֵּית" בּו יִתּוּאֲרוּ הָאִירוּעִים הָעִילָאִיִּם שֶׁאִירְעוּ מִלְּפָנִים הַפְּרָגוּד
שֶׁל אֵשׁ הַשְּׂכִינָה שֶׁהָקִיפָה אֶת הַרְשָׁבִי וּר"א בְּנוֹ בַּעֲסָקָם כְּרִזֵּי הַתּוֹרָה
בְּחַיֵּי חַיּוּתָם בַּעֲוֹה"ז, וְהַתְּנָא רַבִּי חֵיִיא עַל אֶף שְׁקִיבֵל רְשׁוּת מִרְשָׁבִי לְהַכְנִס
כְּאִשֶּׁר רָאָה עֲלֵיו הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְנִיצוּן שֶׁל אֹור הַתְּפַשֵּׁט עַד לְרַבִּי חֵיִיא
כְּסִימֵן שְׁנִיתֵן לֹו הַרְשׁוּת לְהַכְנִס, מִכָּל מִקּוֹם מַחֲמַת מוֹרָא וּפְחַד הַשְּׂכִינָה
נַעֲשֶׂה אֱלֵם, וּבְצִוּוֵי ר"ש לר"א בְּנוֹ רִיפֵא אוֹתוֹ כְּשֶׁהִעֲבִיר יָדָיו עַל

מחצה של אש הפסיקה בין הרשב"י והחבריא לשאר אנשי הבית

רבי חייא רבא הוה אָזיל לַגְבִּי מאריהון דמתניתא למילף מנייהו, אָזיל לַגְבִּי דרבי שמעון בן יוחאי, וחמא פרגוד חד דהוה פסיק בביתא, תוה רבי חייא, אמר אשמע מלה מפומיה מהכא, שמע דהוה אמר (סס מ יד) ברח דודי ודמה לה לצבי או לעופר האילים, כל פסופא דכסיפו ישראל (מקמיה) מקדשא בריך הוא, הוא.

דאמר רבי שמעון, תאותם של ישראל שיהיה הקדוש ברוך הוא

מתוק מדבש

פיו, וקול תורתו של רשב"י נשמע בכל הרקיעים, וכל העליונים והתחתונים תמחו ואמרו הזה הוא רשב"י שהוא מרעיש את כל העולמות באור תורתו.

(מקור המאמר (נדילוג) סהר פרשת שמות דף יד ע"ב-ט"ו ע"א, ונבאורינו כרך ה עמ' קלח-קמח)

דהוה אמר שמע שאמר רבי שמעון על הפסוק ברח דודי ודמה לה לצבי או לעופר האילים שפרשו כי כל פסופא דכסיפו ישראל כל תשוקתם ותמדתם שחשקו ותמדי ישראל, מקמיה קדשא בריך הוא, הוא דהיינו שיזכו להיות לפני הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא לא יתרחק מהם כדמפרש ואזיל.

תפלתם של ישראל על השכינה
בגלותה

דאמר רבי שמעון הוא מימרא במקום אחר והמעתיק העתיקה לכאן

רבי חייא רבא הוה אָזיל לַגְבִּי מאריהון דמתניתא למילף מנייהו רבי חייא הגדול היה הולך לבעלי המשנה ללמוד מהם תורה, אָזיל לַגְבִּי דרבי שמעון בן יוחאי וחמא פרגוד חד דהוה פסיק בביתא הלך אצל רבי שמעון בן יוחאי ללמוד ממנו תורה, וראה מחצה של אש שהיתה מפסקת בבית בין רבי שמעון ותלמידיו ובין שאר אנשי הבית, תוה רבי חייא, אמר אשמע מלה מפומיה מהכא תמה על זה רבי חייא ואמר אשמע דבר מפיו כאן מחוץ למחצה, שמע

לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק, אֲלֵא בּוֹרַח בְּצַבִּי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים, מֵאִי טַעֲמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֵיהַ בְּעוֹלָם עוֹשֶׂה כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים, בְּזִמָּן שֶׁהוּא בּוֹרַח הוֹלֵךְ מַעֲט מַעֲט וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלַעוֹלָם תָּמִיד הוּא מַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרָיו.

כֵּן אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִם אָנוּ גּוֹרָמִים שְׁתַּסְתַּלֵּק מִבִּינֵינוּ, יְהִי רָצוֹן שֶׁתִּבְרַח כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּמוֹ עוֹפֵר הָאֵילִים, שֶׁהוּא בּוֹרַח וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁהֵנִיחַ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כו מד) וְאֵף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְכָלּוֹתָם.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

כֵּן אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם אָנוּ גּוֹרָמִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ שְׁתַּסְתַּלֵּק מִבִּינֵינוּ רָצוֹנוֹ לוֹמַר שְׁתַּסְלַק אוֹר הַסְפִּירוֹת מֵעַל הַשְּׂכִינָה שְׁבִינֵינוּ, לֹא תִסְתַּלַּק לְגַמְרִי, אֲלֵא יְהִי רָצוֹן מִהַפְתֵּר בַּעַל הַרְחָמִים הַעֲלִיזוּנִים שֶׁמַּצֵּד רַחֲמָיו יְהִי אֵינָהּ יְחִיד אוֹ שֶׁפַּע אֵל הַשְּׂכִינָה, דִּהְיִינוּ שֶׁתִּבְרַח כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּמוֹ עוֹפֵר הָאֵילִים, שֶׁהוּא בּוֹרַח וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁהֵנִיחַ רָצוֹנוֹ לוֹמַר שְׁמַחְזִיר רֹאשׁוֹ לְתַת פָּנִים פָּנֵי הַרְחָמִים אֵל הָאֲחֻזִּים שֶׁהֵם הַדִּינִים, לְמִזּוּג הַשֶּׁפַּע אֵל הַשְּׂכִינָה וְהִינּוּ לְמָקוֹם שֶׁהֵנִיחַ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְכָלּוֹתָם פְּרוּשׁ מִפְּנֵי אוֹתָהּ

כְּדִי לְפָרֵשׁ דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֶצְמוֹ, וְהִינּוּ שֶׁאִמַּר רַבִּי שְׁמַעוֹן תַּאֲוָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיָּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא מִתְרַחֵק מֵהֶם אֲלֵא בּוֹרַח בְּצַבִּי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים רָצוֹנוֹ לוֹמַר שֶׁבַעֲל כְּרַחוּ הוּא הוֹלֵךְ וְלֹא מִרְצוֹנוֹ, וְדַעְתּוֹ לַחְזוֹר, וְאִפְלוּ אוֹתָהּ הַבְּרִיחָה אֵינָהּ לְמָקוֹם רַחוּק, וְאָמַר מֵאִי טַעֲמָא מַה טַּעַם הִדְבֵּר שְׁמִדְמָה בְּרִיחַת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַבִּי אוֹ לְעוֹפֵר הָאֵילִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵין חֵיהַ בְּעוֹלָם עוֹשֶׂה כְּמוֹ הַצְּבִי אוֹ כְּעוֹפֵר הָאֵילִים, כִּי בְּזִמָּן שֶׁהוּא בּוֹרַח הוֹלֵךְ מַעֲט מַעֲט וּמַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְמָקוֹם שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלַעוֹלָם תָּמִיד הוּא מַחְזִיר אֶת רֹאשׁוֹ לְאַחֲרָיו.

דְּבַר אַחֵר, הַצָּבִי כִּשְׁהוּא יֵשֶׁן, הוּא יֵשֶׁן בְּעֵין אַחַת, וְהָאֲחֵרֶת
הוּא גַּעֲזוֹר, כִּךְ אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה
כְּמוֹ הַצָּבִי, הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יֵישֶׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

שָׁמַע רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, אִי, עַלְאִין (פֶּסְקִין) עֲסָקִין בְּבֵיתָא, וְאֵנָּה
יְתִיב אַבְרָאי, בְּכָה, שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְדַאי שְׂכִינְתָּא
לְבָרָא, מֵאֵן יְפוּק, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אִי אֵנָּה קְלִינָא (כְּחוּלָא)
לֹא קְלִינָא, דְּהָא שְׂכִינְתָּא בְּרָא מִנָּנָא, לִיעוּל שְׂכִינְתָּא וְתִיהוּ
אֲשֶׁתָּא שְׁלִימְתָּא.

מתוך מדבש

חֲזִיָּא, שָׁמַע רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
וְדַאי שְׂכִינְתָּא לְבָרָא וְדַאי שְׁהַשְׂכִּינָה
הִיא בְּחוּץ, רְצוּנוֹ לומר שְׁרָאָה עַל רַבִּי
חֲזִיָּא הִשְׁרָאת הַשְׂכִּינָה לְכֹן חֶשֶׁב שְׁהוּא
רַאוי שְׂפִינְס לְפָנִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
מֵאֵן יְפוּק מִי יֵצֵא דֶרֶךְ הַפְּרָגוֹד שֶׁל
הָאֵשׁ לְהַכְנִיסוֹ בְּפָנִים, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִיה אֲנִי אֵצָא, כִּי אִי אֵנָּה קְלִינָא
אִם אֵהְיָה נִכְוֶה מֵאֵשׁ הַפְּרָגוֹד, לֹא
קְלִינָא וְדַאי לֹא אֲרָגִישׁ בְּצַעַר הַכּוֹהֵה,
דְּהָא שְׂכִינְתָּא בְּרָא מִנָּנָא כִּי הַשְׂכִּינָה
הִיא בְּחוּץ מִמֶּנּוּ עִם רַבִּי חֲזִיָּא, וְאֲנִי
יֵצֵא לְחוּץ לְכַבּוֹד הַשְׂכִּינָה, לְכֹן לִיעוּל
שְׂכִינְתָּא וְתִיהוּ אֲשֶׁתָּא שְׁלִימְתָּא
תַּכְנֵס הַשְׂכִּינָה עִם רַבִּי חֲזִיָּא וְתִהְיֶה
הָאֵשׁ שְׁלֵמָה וְתִקְיָף אֶת כָּלָנוּ.

הַפְּלָה [הַשְׂכִּינָה] שְׂבִינִיהֶם, אֵין הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּלַּק מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחֵר פְּרוּשׁ אַחֵר, כִּי הִנֵּה הַצָּבִי
כִּשְׁהוּא יֵשֶׁן, הוּא יֵשֶׁן בְּעֵין
אַחַת, וְהָאֲחֵרֶת הוּא גַּעֲזוֹר, כִּךְ
אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
עֲשֵׂה כְּמוֹ הַצָּבִי, כִּי הִנֵּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יֵישֶׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹמֵר
אוֹתָנוּ בְּכָל מְקוֹם גְּלוּתָנוּ.

אֵשׁ הַשְׂכִּינָה חֵק' הַקִּיפָה אֶת
הַרְשָׁב"י וְתִלְמִידָיו שְׂבִמְחָצְתוֹ
שָׁמַע רַבִּי חֲזִיָּא אֶת הַדְּרוֹשׁ הַזֶּה
וְאָמַר, אִי, עַלְאִין עֲסָקִין
בְּבֵיתָא אוֹי לִי שְׁקוּדָשִׁי עֲלִיוָנִים עוֹסְקִים
בְּתוֹרָה בְּפָנִים בְּבֵית, וְאֵנָּה יְתִיב
אַבְרָאי וְאֲנִי יוֹשֵׁב מִבְּחוּץ, בְּכָה רַבִּי

שָׁמַע קָלָא דְאָמַר עַד לֹא סַמְכִין אֶסְתַּמְכוּ, וְתַרְעִין לֹא אֶתְתַּקְנוּ, וּמְזוּטָרִי (נ"א וּמְזוּטָרִי) דְּבוֹסְמִיָּא דְעֵדָן דְּכַעֲן הוּא, לֹא נָפַק רַבִּי אֶלְעָזָר.

יְתִיב רַבִּי חֲזִיָּא בְּכַה וְאַתְגָּנַח, פֶּתַח וְאָמַר (ס"ז ז י"ז) סוֹב דְּמַה לָּךְ דוּדִי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים, אֶתְפַּתַּח תַּרְעָא דְפַרְגוּדָא, וְלֹא עֵייל רַבִּי חֲזִיָּא.

זְקִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן עֵינָיו וְאָמַר שְׁמַע מִינָהּ אֶתִּיהִיב רְשׁוּתָא לְמָאן

מתוך מדבש

וְאָמַר רַבִּי חֲזִיָּא הִתְפַּלֵּל עַל עַצְמוֹ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר סוֹב פְּנֵה אֵלַי דְּמַה לָּךְ דוּדִי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים רְצוֹנוֹ לומר שֶׁתַּחֲזִיר רֹאשְׁךָ אֵלַי כְּדִמְיוֹן צַבִּי וְכַעֲפַר הָאֵילִים כְּשֶׁבּוֹרְחִים כְּנֹזֵכִי לְעֵיל, וּבִזְכוּת הַבְּכִיָּה וְהָאֲנָחָה וְהַצָּעַר שֶׁנִּצְטָעַר רַבִּי חֲזִיָּא נִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתוֹ וְדַמְעָתוֹ וְזָכָה כִּי אֶתְפַּתַּח תַּרְעָא דְפַרְגוּדָא שֶׁנִּפְתַּח הַשָּׁעַר שֶׁל פַּרְגוּד הָאֵשׁ, אָבֵל וְלֹא עֵייל רַבִּי חֲזִיָּא לֹא נִכְנַס רַבִּי חֲזִיָּא מִעַצְמוֹ.

זְקִיף רַבִּי שְׁמַעוֹן עֵינָיו וְנָשָׂא רַבִּי שְׁמַעוֹן עֵינָיו וְרָאָה שֶׁנִּפְתַּח הַשָּׁעַר, (מִכָּאן שֶׁמְעִינֵן שֶׁהָיוּ לומְדִים בִּירְאָה וּמוֹדָא וּבִפְתַּח שֶׁלֹּא הָיוּ נוֹשְׂאִים אֶת עֵינֵיהֶם בַּתּוֹךְ אַרְבַּע אַמּוּתֵיהֶם), וְאָמַר שְׁמַע מִינָהּ אֶתִּיהִיב רְשׁוּתָא לְמָאן דְּאִיהוּ אַבְרָאִי וְאָמַר מִשְׁמַע שְׁנַתָּן

שְׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר קָלָא מִן הַשָּׁמַיִם דְאָמַר עַד לֹא סַמְכִין אֶסְתַּמְכוּ שְׁעֵדִין הַעֲמוּדִים לֹא נִסְמְכוּ, רְצוֹנוֹ לומר שֶׁרַבִּי חֲזִיָּא לֹא נִסְמַךְ עֵדִין לְהִיּוֹת רְאוּי לְכַנֵּס, לָכֵן וְתַרְעִין לֹא אֶתְתַּקְנוּ הַשָּׁעֲרִים בְּפַרְגוּד שֶׁל אֵשׁ לֹא נִתְקְנוּ לְהַפְתַּח לְרַבִּי חֲזִיָּא, וּמְזוּטָרִי דְּבוֹסְמִיָּא דְעֵדָן דְּכַעֲן הוּא כִּי הוּא עֵדִין מִקְטָנִי עֲשָׂבִי הַבְּשָׁמִים שֶׁל הָעֵדָן, רְצוֹנוֹ לומר רַבִּי חֲזִיָּא הוּא עֵדִין מִצָּעִירִי הַתְּלִמִּידִים הַיּוֹדְעִים רִזִּי תוֹרָה, וְאֵינּוּ רְאוּי עֵדִין לְכַנֵּס לְפָרְדֵּס הַחֲכָמָה, וְיֵשׁ חֲשֵׁשׁ שֶׁלֹּא יִטְעָה אִם יִשְׁמַע מַה שְּׂאִינּוּ בְּקִי בּוֹ, וְאַחֵר שֶׁשְׁמַע רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת הַקּוֹל לֹא נָפַק רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא יָצָא רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַכְנִיס אֶת רַבִּי חֲזִיָּא.

לָכֵן יְתִיב רַבִּי חֲזִיָּא בְּכַה וְאַתְגָּנַח יֵשׁ רַבִּי חֲזִיָּא וּבְכַה וְנֶאֱנַח, פֶּתַח

דאיהו אבראי, ואנן לגו, קם רבי שמעון, אזל אשא מדוכתיה עד דוכתא דרבי חייא, אמר רבי שמעון קוזטיפא דנהורא דקליטרא (ס"א דקלדיטא) לבר, ואנא הקא לגו, אתאלם פומיה דרבי חייא.

פיון דעאל לגו מאיף עינוי ולא זקיף רישיה, אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, קום אעבר ידך אפומיה, דלא ידע בהאי דלא רגיל ביה, קם רבי אלעזר אעבר ידיה אפומיה דרבי חייא.

פתח פומיה רבי חייא ואמר, חמא עינא מה דלא חמינא,

מתוק מדבש

זקיף רישיה פיון שונכנס רבי חייא לפנים השפיל עינוי ולא הרים ראשו מחמת מורא השכינה, אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, קום אעבר ידך אפומיה קום והעבר ידך על פיו של רבי חייא שיתרפא פיו ויוכל לדבר, דלא ידע בהאי דלא רגיל ביה כי לא ידע להזהר שלא יזק מהאש לפי שאינו רגיל עדין בעניינים כאלו, קם רבי אלעזר, אעבר ידיה אפומיה דרבי חייא העביר ידו על פיו של רבי חייא ונתרפא.

ואז פתח פומיה רבי חייא ואמר פתח רבי חייא פיו ואמר חמא עינא מה דלא חמינא עיני ראו

רשות למי שהוא בחוץ שיפנס, ואנן לגו ואנו בפנים ולא נכניסנו, קם רבי שמעון לכבוד השכינה ששרתה על רבי חייא, אזל אשא מדוכתיה עד דוכתא דרבי חייא הלכה האש ממקומה עד מקומו של רבי חייא, אמר רבי שמעון, קוזטיפא דנהורא דקליטרא לבר ניצוץ של אור נתפשט לחוץ עד רבי חייא להראות שנתן לו רשות לכנס, ואנא הקא לגו ואנו כאן בפנים ולא נכניס אותו, ואמר כי מחמת האש שנתפשטה אליו אתאלם פומיה דרבי חייא נתאלם פיו של רבי חייא ולא היה יכול לדבר.

רשב"י צוה לר"א בנו לרפא את רבי חייא שנוזק מן האש פיון דעאל לגו מאיף עינוי ולא

אֲזִדְקָה דְּלֹא חֲשִׁיבָנָא, טב לְמִימַת בְּאַשָּׁא דְּדִהֶבָא טָבָא דְּלִיק, בְּאַתֵּר דְּשְׁבִיבִין זִרְקִין לְכָל עֵיבֵר.

וְכָל שְׁבִיבָא וְשְׁבִיבָא סָלִיק לְתַלַּת מָאָה וְשְׁבַעִין רְתִיבִין [וכו'], עַד דְּמָטָא לְאַתֵּר עֲדוּנָא דְּצִדִּיקָיָא, עַד דְּאַשְׁתַּמַּע בְּכָל רְקִיעִין.

מתוך מדבש

עֵיבֵר בְּמָקוֹם שְׁזוּרְקִים נִיצוּצֵי אֵשׁ לְכָל צַד, רְצוּנוֹ לֹמֵר בְּמָקוֹם שְׁחֲדוּשֵׁי רְזִי תוֹרָה שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן מִתְּפַשְׁטִים לְכָל צַד וְעוֹלִים בְּמַעֲלוֹת רַמּוֹת.

כָּל חֲדוּשׁ שֶׁל רֶשֶׁבִי חֵזֶה עוֹלָה

בְּמִרְכָּבוֹת הָעֲלִיזוֹנוֹת

וּמִפְרֹשׁ אֵת הָעֲנִין וְאָמַר וְכָל שְׁבִיבָא וְשְׁבִיבָא סָלִיק לְתַלַּת מָאָה

וְשְׁבַעִין רְתִיבִין, וְכָל נִיצוּץ וְנִיצוּץ עוֹלָה לְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת וְשְׁבַעִים מִרְכָּבוֹת, רְצוּנוֹ לֹמֵר כָּל חֲדוּשׁ וְחֲדוּשׁ עוֹלָה עַד בְּחִינַת הַחֲכָמָה הָעֲלִיזוֹנָה שֶׁהִיא מִרְכָּבָה לְבַחֲינַת הַכֶּתֶר [וכו'], עַד דְּמָטָא לְאַתֵּר עֲדוּנָא דְּצִדִּיקָיָא עַד שְׁמַגִּיעִים הַחֲדוּשִׁים לְמָקוֹם הָעֲדוּן שֶׁל הַצִּדִּיקִים, רְצוּנוֹ לֹמֵר שֶׁהַחֲדוּשִׁים שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן עוֹלִים עַד הַמָּקוֹם שְׁמַתְעַדְנִים הַצִּדִּיקִים, עַד דְּאַשְׁתַּמַּע בְּכָל רְקִיעִין עַד שְׁנַשְׁמַע קוֹל תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּכָל הָרְקִיעִים.

עֵתָה מִרְאוֹת אֱלֹהִיִּים מַה שֶּׁלֹּא רָאִיתִי מִיָּמַי, אֲזִדְקָה דְּלֹא חֲשִׁיבָנָא נִזְקָפָה עֵינִי לְהִסְתַּכֵּל בְּמָקוֹם שְׁמַעוֹלָם לֹא חֲשַׁבְתִּי שְׁאֻזְכָּה לְהִסְתַּכֵּל, וְהִנֵּה עַל אוֹתוֹ פְּרָגוֹד קָאֻמֵּר שְׁבֻדָּאֵי רָאָה בְּתוֹכוֹ נִזְרָאוֹת אִם מִצַּד עֲצָמוֹ, אִם מִצַּד כַּחוֹת קְדוּשִׁים שֶׁהָיוּ מִתְקַבְּצִים שָׁם לְשִׁמוּעַ אִמְרֵי קְדוּשָׁה, וּמִפְּנֵי שְׁנִסְתַּכֵּן וְנִתְאַלַם מִהָאֵשׁ לוֹלִי שְׁנִתְרַפָּא עַל יְדֵי מַה שְׁצוּהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר לְרִפְאָתוֹ, לָכֵן אָמַר טַב לְמִימַת בְּאַשָּׁא דְּדִהֶבָא טָבָא דְּלִיק טוֹב לִי לְמוֹת בְּאֵשׁ הַקְדוּשׁ הַזֶּה הַדּוֹלֵק שְׁמֵרָאֵהוּ כְּמִרְאָה זָהָב טוֹב, וְהֵינִי שֶׁהֵם הָיוּ בְּתוֹךְ לְהַבּוֹת שְׁלֵהֶבֶת הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁהָרָאוּנָה מֵהֶם הִיא מִדַּת הַמַּלְכוּת [הַשְׁכִּינָה] שֶׁהִיא סוֹד אֵשׁ שְׁגוּנוֹ בְּזָהָב הַטוֹב שְׁאִין בּוֹ סִיגִים וְאִין בּוֹ רַע כָּלָל אֲלֹא זָהָב הָאָרֶץ הַהִיא טוֹב, וְהַמַּלְכוּת הִיא דוֹלָקֶת וּמְאִירָה מְאֹד הַתְּפִאָרֶת [קוֹב"ה], בְּאַתֵּר דְּשְׁבִיבִין זִרְקִין לְכָל

וְכָל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְכָלְהוּ בְּזִמְנָא חָדָא תְּוֹהִין וְאַמְרִין, הָדִין
הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּהוּא מְרַעִישׁ כָּלָא, מֵאֵן יָכִיל לְמִיקָם
קָמִיָּה.

דִּין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְּבִשְׁעָתָא דְּפִתַּח פּוּמִיָּה לְמַשְׁרֵי
לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, צִיִּיתִין לְקָלִיָּה כָּל כְּרִסְוֹן, וְכָל רְקִיעִין,
וְכָל רְתִיכִין, וְכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁבְּחֵי לְמַרְיָהוֹן, לִית דְּפִתַּחִין וְלִית
דְּמִסִּימִין, כָּלְהוּ מִשְׁתַּכְּבִּין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּמַע (נ"א דְּלִשְׁתַּמַּע) בְּכָל
רְקִיעִיא דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא פְּטָרָא.

מתוך מדבש

עוֹלָם הַבְּרִיאָה, וְכָל רְקִיעִין הֵם
הַרְקִיעִים שֶׁעַל רֵאשֵׁי הַחַיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
הַיְצִירָה, וְכָל רְתִיכִין וְכָל הַמְּרַכְּבוֹת
שֶׁהֵם הַחַיּוֹת עֲצָמָן שֶׁבַּיְצִירָה, וּמֵהֶם
מִתְּפַשְּׁטִים כַּמָּה מַלְאָכִים וּמַחֲנוֹת לְמִטָּה
מֵהֶם, וְעַלֵּיהֶם אָמַר וְכָל אֵינוֹן
דְּמִשְׁבְּחֵי לְמַרְיָהוֹן וְכָל אוֹתָם
הַמַּלְאָכִים שֶׁמִּשְׁבְּחִים לְקוֹנֵם, שֶׁהֵם בְּעַלֵּי
שִׁיר לְאִין תְּכִלִּית, לִית דְּפִתַּחִין וְאִין
מִי שִׁפְתָּח פִּיו לְהַתְּחִיל לומר שִׁירָה,
וְלִית דְּמִסִּימִין וְאִלוּ שְׁעוּמָדִים בְּאַמְצַע
אַמִּירַת הַשִּׁירָה לֹא מְסִימִים שִׁירָתָם, אֲלֹא
כָּלְהוּ מִשְׁתַּכְּבִּין כָּלֵם שׁוֹקְטִים לְהַקְשִׁיב
קוֹל תּוֹרְתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד דְּלֹא
אֲשַׁתְּמַע בְּכָל רְקִיעִיא דְּלַעֲיָלָא
וְתַתָּא פְּטָרָא עַד שֶׁלֹּא נִשְׁמַע בְּכָל
הַרְקִיעִים שֶׁל מַעְלָה וְשֶׁל מַטָּה פִּתְחוֹן

וְכָל עֲלָאִין וְתַתְּאִין וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים
וְתַתְּחוֹנִים, וְכָלְהוּ וְכָל עוֹלָמוֹת
בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, בְּזִמְנָא חָדָא
תְּוֹהִין וְאַמְרִין בְּזִמְן אֶחָד תְּמַהִים
וְאוֹמְרִים הָדִין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי דְּהוּא מְרַעִישׁ כָּלָא הֵנָּה הוּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שְׁהוּא מְרַעִישׁ
אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּאוֹר תּוֹרְתוֹ, מֵאֵן
יָכִיל לְמִיקָם קָמִיָּה מִי יָכִיל לַעֲמוֹד
לִפְנָיו.

דִּין הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
דְּבִשְׁעָתָא דְּפִתַּח פּוּמִיָּה
לְמַשְׁרֵי לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא זֶהוּ רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שֶׁבִּשְׁעָה שְׁפוּתַח אֶת
פִּיו לְהַתְּחִיל לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה, צִיִּיתִין
לְקָלִיָּה כָּל כְּרִסְוֹן מְקַשְּׁבִים לְקוֹלוֹ
כָּל הַכְּסָאוֹת, שֶׁהֵם כָּל הַסְּפִירוֹת שֶׁל

כד מסיים רבי שמעון למלעי באורייתא, מאן חמי שירין, מאן חמי חדותא דמשבחין למריהון, מאן חמי קלין דאזלין בכלהו רקיעין, אתיין פלהו בגיניה דרבי שמעון, וקרעין וסגדין קמי דמריהון, סלקין ריחין דבוסמין דעדן עד עתיק יומין, וכל האי בגיניה דרבי שמעון [וכו'].

כד אתא רבי חייא קמיה דרבי, וסח ליה עובדא, תוה רבי, ואמר ליה רבי שמעון בן גמליאל אבוי, ברי רבי שמעון

מתוך מדבש

וסגדין קמי דמריהון באות כל הנשמות וכל המלאכים בשביל שבחו של רבי שמעון וכורעים ומשתחוים לפני קונם, סלקין ריחין דבוסמין דעדן עד עתיק יומין ומעלין ריחות של בשמים של העדן עד עתיק יומין, וכל האי בגיניה דרבי שמעון וכל זה בזכותו ובכחו של רבי שמעון [וכו'].

צדיק מושל ביראת אלהים

כד אתא רבי חייא קמיה דרבי כשבא רבי חייא לפני רבי, וסח ליה עובדא וספר לו כל המעשה, (כד אתא רבי חייא קמיה דרבן גמליאל, וילהלן גרס ואמר רבן גמליאל), תוה רבי תמה רבי ואמר ליה רבי שמעון בן גמליאל אבוי אמר לו אביו ברי, רבי שמעון בן יוחאי אריא ורבי אלעזר בריה

פה, מפני שאין הקדוש ברוך הוא חפץ אלא בשבח תורתו הנקיה והטהורה של רבי שמעון, כי בחדושי תורתו מתיחדים קדשא בריך הוא ושכינתיה.

הנשמות והמלאכים מעלים ריחות של בשמים בעליונים בבחו של רשב"י

כד מסיים רבי שמעון למלעי באורייתא כשמסיים רבי שמעון לעסוק בתורה, מאן חמי שירין מי ראה שירים, מצד החכמה, מאן חמי חדותא דמשבחין למריהון מי ראה שמחה של המשבחים לקונם, מצד הבינה, מאן חמי קלין דאזלין בכלהו רקיעין מי ראה הקולות שמצד [בחינת התפארת] ההולכים בכל הרקיעים לקבל שפע אורה, אתיין פלהו בגיניה דרבי שמעון וקרעין

בן יוחאי אריא, ורבי אלעזר בריה אריא, ולא רבי שמעון כשאר אריותא, עליה כתיב (עמוס ג ט) אריה שאג מי לא יירא וגו', ומה עלמין דלעילא מזדעזעין מיניה, אנן על אחת כמה וכמה, גברא דלא גזר תעניתא לעלמין על מה דשאל ובעי, אלא הוא גזר וקדשא בריך הוא מקיים, קדשא בריך הוא גזר ואיהו מבטל, והיינו דתנן, מאי דכתיב (פ"ג כג ג) מושל באדם, צדיק מושל יראת אלהי"ם, הקדוש ברוך הוא מושל באדם, ומי מושל בהקדוש ברוך הוא, צדיק, דאיהו גזר גזרה והצדיק מבטלה.

מתוך מדבש

קדשא בריך הוא גזר ואיהו מבטל וזכה לזה על ידי שישב שלש עשרה שנה במערה עם בנו רבי אלעזר ולמדו שם סתרי תורה, והיינו דתנן במסכת מועד קטן (דף טז עמוד ב), מאי דכתיב לי דבר צור ישראל, שהוא הקדוש ברוך הוא, שהוא מושל באדם, צדיק מושל יראת אלהי"ם שפרשו פי הקדוש ברוך הוא מושל באדם ועם שהקדוש ברוך הוא הוא מושל באדם, עם כל זה ומי מושל בהקדוש ברוך הוא צדיק דהיינו דאיהו גזר גזרה והצדיק מבטלה כי יש כח ביד הצדיק למשול ביראת אלהי"ם.

אריא שניהם הם גבורים בתורה כאריות, ולא רבי שמעון כשאר אריותא ואין רבי שמעון כשאר האריות רצונו לומר כשאר תלמידי חכמים, אלא עליה כתיב אריה שאג מי לא יירא וגו' שכל העולמות מתיראים ממנו, ומה עלמין דלעילא מזדעזעין מיניה ומה העולמות העליונים נחרדים מלפניו, אנן על אחת כמה וכמה שיש לנו לירא ממנו, כי רבי שמעון הוא גברא דלא גזר תעניתא לעלמין על מה דשאל ובעי איש שלא גזר תענית מעולם על מה ששאל והתפלל, אלא הוא גזר וקדשא בריך הוא מקיים,

רֶשֶׁבִי נִקְרָא חֵי, וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם

אֶשְׁתַּטַּח רַבִּי חֵיָא בְּאַרְעָא וְנִשְׁק לְעַפְרָא, וּבִכָּה וְאָמַר עַפְרָא
עַפְרָא כִּמָּה אַתָּה קָשִׁי קָדֹל, כִּמָּה אַתָּה בַּחֲצִיפוֹ, דְּכָל
מַחְמַדֵּי עֵינָא יִתְבָּלוֹן בָּךְ, כָּל עֲמוּדֵי נְהוֹרִין דְּעֻלְמָא תִּיכּוּל וְתִדּוּק,
כִּמָּה אַתָּה חֲצִיפָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְהוּה נְהִיר עֻלְמָא שְׁלִיטָא
רַבְרָבָא מְמַנָּא, דְּזִכּוּתִיהּ מְקַיִים עֻלְמָא אַתְּבָלִי בָךְ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מֵאָמַר "רֶשֶׁבִי נִקְרָא חֵי, וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם" בּוֹ מִתְגַּלִּים עֲנִינִים
נּוֹרָאִים מְהִישִׁיבָה הֶעֱלִינָה שֶׁל הָרֶשֶׁבִי בִּגְן עֵדֶן הֶעֱלִיִן שְׁחֻזָּה תִּלְמִידוֹ
רַבִּי חֵיָא מֵהַחֲבֵרָיִיא קְדִישָׁא שְׁלוֹ, וּבֵין הַשָּׂאֵר עֲנִין בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לְמִתִּיבָתָא
זוֹ דְּהָרֶשֶׁבִי, וְמָה שֶׁאָמַר לוֹ שְׂאוֹר תּוֹרָתוֹ הֵק' עוֹלָה עַד פְּנֵי הַכֹּתֶר הֶעֱלִיִן
וְהִקְבָּהּ בַּעֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל מֵאִשֶּׁר וּמִקִּיָּים אֶת תּוֹרַת הָרֶשֶׁבִי.

(מקור המאמר (צילוג) נהקדמת זוהר דף ד ע"א-ב, וצנצאוריני כרך א עמ' מט-נ)

וְתַשְׁחַק, כִּמָּה אַתָּה חֲצִיפָא כִּמָּה אַתָּה
חֲצִיפָה עַד כְּדִי כָךְ כִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא
דְּהוּה נְהִיר עֻלְמָא הַמְּאֹר הַקְּדוֹשׁ
שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁבַת־וֹרְתוֹ הָיָה מְקַיֵּם
וּמֵאִיר אֶת הָעוֹלָם עַד שְׁלֹא נִרְאָתָה
קֶשֶׁת בְּיָמָיו (זוהר קדש דף יט עמוד א),
שְׁלִיטָא רַבְרָבָא מְמַנָּא שֶׁהָיָה שְׁלִיט
וּמְמַנָּה בְּעֻלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, דְּזִכּוּתִיהּ
מְקַיִים עֻלְמָא שְׁזִכּוּת תּוֹרָתוֹ מְקַיֶּמֶת
אֶת הָעוֹלָם, אַתְּבָלִי בָךְ גַּם הוּא מֵת
וְנִקְבֵּר וְנִתְבָּלָה בָךְ.

אֶשְׁתַּטַּח רַבִּי חֵיָא בְּאַרְעָא הַשְׁתַּטַּח
וְהִתְפַּשֵּׁט רַבִּי חֵיָא עַל הָאָרֶץ
עַל קִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְנִשְׁק לְעַפְרָא
וְנִשְׁק אֶת עֶפְרָקִיבֵר, וּבִכָּה וְאָמַר,
עַפְרָא עַפְרָא כִּמָּה אַתָּה קָשִׁי קָדֹל
עֶפְרָקִיבֵר כִּמָּה קֶשֶׁה עֶרְךָ אַתָּה, כִּמָּה
אַתָּה בַּחֲצִיפוֹ דְּכָל מַחְמַדֵּי עֵינָא
יִתְבָּלוֹן בָּךְ כִּמָּה אַתָּה בַּחֲצִיפוֹת שְׁכָל
מַחְמַדֵּי הָעֵין נִשְׁחָתִים בָּךְ, כָּל עֲמוּדֵי
נְהוֹרִין דְּעֻלְמָא תִּיכּוּל וְתִדּוּק אֶת
כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם עֲמוּדֵי הָעוֹלָם תֹּאכַל

רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין, אנת בלי בעפרא, ואנת קיים ונהג עלמא, אשתומם רגעא חדא ואמר, עפרא עפרא לא תתגאי, דלא יתמסרון בך עמודין דעלמא, דהא רבי שמעון לא אתבלי בך.

קם רבי חייא והוה בכי, אזל ורבי יוסי עמיה, מההוא יומא אתעני ארבעין יומין למחמי לרבי שמעון, אמרו ליה לית

מתוך מדבש

שמעון לא נכלה בך, לפי שבודאי לא גרע רבי שמעון מרב אחאי בר יאשיה הנזכר במסכת שבת (דף קנז עמוד ג), שלא שלט בו רקבון.

רבי חייא התענה פעמים ארבעים יום שזוכה להתגלות רשב"י אליו וממשיך ואמר כי קם רבי חייא והוה בכי קם רבי חייא מעל הקרן והיה בוכה על רבי שמעון שכבר מת, אזל, ורבי יוסי עמיה הלך רבי חייא לדרבו ורבי יוסי היה הולך עמו, מההוא יומא אתעני ארבעין יומין מאותו היום התענה רבי חייא ארבעים יום, כנגד מה שכתוב במשה (דברים ט) "ואשב בחר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי", והוא בסוד התשובה שהיא סוד ס' סתומה, למחמי לרבי שמעון שיראה ויתגלה אליו רבי שמעון בהקיץ או

אחר כך דבר רבי חייא לנוכח רבי שמעון ואמר רבי שמעון נהירו דבוצינא נהירו דעלמין רבי שמעון שאתה אור המאור ואור כל העולמות, אנת בלי בעפרא אתה בלה בעפר, ורצונו לומר אף על פי שאתה כבר מת, ועם כל זה ואנת קיים אתה נקרא חי, ונהג עלמא ומנהיג את העולם, כי על ידי שלומדים מאמריך שפתותיך דוכבות בקבר, ועל ידי זה אתה מנהיג את העולם כמו בחיים חיותך. אשתומם רגעא חדא רבי חייא נשתומם רגע אחד, ואמר, עפרא עפרא לא תתגאי עפר עפר לא תתגאה, דלא יתמסרון בך עמודין דעלמא שלא ימסרו בך עמודי העולם, ורצונו לומר הצדיקים הגדולים לא יהיו נמסרים בדרך לבלה אותם, דהא רבי שמעון לא אתבלי בך שהרי רבי

אנת רשאי למחמי ליה, בכה ואתעני ארבעין יומין אחרינין, אחזיאו ליה בחזווא לרבי שמעון ורבי אלעזר בריה, דהו לועא במלה דא דאמר רבי יוסי, והו כמה אלפין צייתין למלוהיה.

אדהכי חמא כמה גדפין רברבין עלאין, וסליקו עליהו רבי שמעון ורבי אלעזר בריה, וסליקו למתיבתא דרקיעא, וכל אלין גדפין הו מחפאן להו, חמא דמתהדרן ומתחדשן בזיוון, ונהירו יתיר מנהורא דזיוא דשמשא.

מתוק מדבש

בעלי כנפים שבאו, כדי להרכיב עליהם את רבי שמעון ואת רבי אלעזר להעלותם ממדרגה למדרגה, וסליקו עליהו רבי שמעון ורבי אלעזר בריה ועלו עליהם רבי שמעון ורבי אלעזר בנו, וסליקו למתיבתא דרקיעא ועלו בישיבה של הרקיע, הוא הגן עדן של מעלה מקום מושב הרוחות, ורצונו לומר שעלתה בחינת הנפש שלהם להתחבר ברוחם שבגן עדן העליון להאיר ממנו, וכל אלין גדפין, הו מחפאן להו וכל אלו המלאכים בעלי כנפים, היו מחכים לרבי שמעון ולרבי אלעזר להחזירם למקומם, חמא דמתהדרן ראה שחזרו למקומם, ומתחדשן בזיוון ונתחדשו בזיוון ואורות, לפי שבישיבה שברקיע נתחדשו כמה חדושי תורה, לכן ונהירו יתיר

בחלוס, אמרו ליה מן השמים, לית אנת רשאי למחמי ליה אין לך רשות לראותו, פי עדן אין לך זכות לראותו, בכה והתענה עוד ארבעים ימים אחרים, אחזיאו ליה בחזווא לרבי שמעון ורבי אלעזר בריה אז הראו לו במראה חזיון את רבי שמעון ורבי אלעזר בנו על יד קברם, בסוד הנפשות שבעולם הזה השוכנות על הקבר, דהו לועא במלה דא דאמר רבי יוסי וראה שהיו עוסקים באותו הסוד שאמר רבי יוסי לעיל, והו כמה אלפין והיו כמה אלפים נשמות הצדיקים, צייתין למלוהיה שומעים ומאזינים לתורתו. אדהכי חמא כמה גדפין רברבין עלאין בין כך ראה באותו החזיון כמה מלאכים גדולים ועליונים

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר יִיעוֹל רַבִּי חֲזִיָּא, וְלִיַּחְמֵי בְּכֶמֶה דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחִדְתָּא אֲנָפִי צְדִיקְיָא לְזַמְנָא דְאֵתִי, זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּעָאֵל הָכָא בְּלֹא כְּסוּפָא, וְזַכָּאָה מֵאֵן דְּקָאִים בְּהֵוֹא עֲלָמָא כְּעַמּוּדָא תְּקִיף בְּכֵלָא, וְחִמָּא דִּהְוָה עָאֵל, וְהָוָה קָם רַבִּי אֶלְעָזָר וּשְׁאָר עַמּוּדִין דִּיתְבִּין תַּמָּן, וְהוּא הָוָה כְּסִיף, וְאַשְׁמִיט גְרַמְיָה וְעָאֵל וְיִתִּיב לְרַגְלֵי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן.

מתוך מדבש

מִנְהוּרָא דְזִינָא דְשִׁמְשָׁא פְּנִיָּהֶם הָיוּ
מְאִירוֹת יוֹתֵר מֵאֹר זֵיו הַשֶּׁמֶשׁ.

רַשְׁבִּ"י קָרָא לְרַבִּי חֲזִיָּא לְהַכְנִס
בְּמַחְצָתוֹ בְּגַן עֵדֶן הָעֶלְיוֹן
פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, יִיעוֹל
רַבִּי חֲזִיָּא יִכְנֵס וְיִבֵּא רַבִּי
חֲזִיָּא, וְלִיַּחְמֵי בְּכֶמֶה דְּזַמִּין קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְחִדְתָּא אֲנָפִי צְדִיקְיָא
לְזַמְנָא דְאֵתִי וְיִרְאָה בְּכֶמֶה אֹרוֹת
עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ פְּנִיָּהֶם
שֶׁל הַצְּדִיקִים לְעֲתִיד לְבוֹא, כִּי כְּמוֹ
שֶׁהֵם הָיוּ מְחֻדָּשִׁים פָּנִים הִרְבֵּה בַּתּוֹרָה
כָּל יוֹם וְיוֹם, כִּף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְחַדֵּשׁ אֹר פְּנִיָּהֶם בְּגַן עֵדֶן בְּכָל יוֹם
מִדָּה כִּנְגֵד מִדָּה. זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן
דְּעָאֵל הָכָא בְּלֹא כְּסוּפָא אֲשֶׁרִי מִי
שְׁבָא לָכָאן וְאִינוּ צְרִיךְ לְהַתְבַּיֵּשׁ בְּפָנֵי
חֲבֵרָיו, כִּי לֹא חָסַר לוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים

הַגּוֹנִים וְאִינוּ נֹכַח מִחֻפּתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ,
וְזַכָּאָה מֵאֵן דְּקָאִים בְּהֵוֹא עֲלָמָא
כְּעַמּוּדָא תְּקִיף בְּכֵלָא אֲשֶׁרִי מִי
שְׁעוּמֵד בְּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּעַמּוּד חֲזָק,
לְלַחֹם עִם יֵצֵרוֹ הָרַע בְּכָל הַתְּגַבְרוּתוֹ,
אִי נִמְי, שֶׁהוּא כְּעַמּוּד חֲזָק לְהִגָּן עַל
דּוּרוֹ, וְחִמָּא וְיִרְאָה רַבִּי חֲזִיָּא אֶת
עַצְמוֹ, דִּהְוָה עָאֵל שֶׁהָיָה נֹכֵס בִּישִׁיבְתּוֹ
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָוָה קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר וּשְׁאָר עַמּוּדִין דִּיתְבִּין תַּמָּן
וְרַבִּי אֶלְעָזָר וּשְׁאָר הַצְּדִיקִים עַמּוּדֵי
הָעוֹלָם שִׁיִּשְׁבּוּ שָׁם, קָמוּ לְכַבּוֹדוֹ שֶׁל
רַבִּי חֲזִיָּא, וְהוּא הָוָה כְּסִיף וְהוּא
הָיָה מְתַבַּיֵּשׁ בְּפָנֵי הַצְּדִיקִים מִפְּנֵי הַכּוֹבֵד
שֶׁחֲלָקוֹ לוֹ, וְאַשְׁמִיט גְרַמְיָה וְהַשְׁמִיט
וְהַחֲבִיא אֶת עַצְמוֹ, וְעָאֵל וְיִתִּיב
לְרַגְלֵי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְנִכְנָס וְהִתְיַשֵּׁב
לְרַגְלֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן.

קָלָא נֶפֶק וְאָמַר מֵאִיף עֵינֶךָ לֹא תִזְקוּף רִישְׁךָ וְלֹא תִסְתַּפֵּל, מֵאִיף עֵינֶיךָ וְחֲמָא נְהוּרָא דִּהְוָה נִהִיר לְמַרְחוּק.

קָלָא אַהֲדַר בְּמַלְקָדְמִין וְאָמַר, עֲלֵאִין טְמִירִין סְתִימִין פְּקִיחִי עֵינָא, אֲנֹן דְּמִשְׁטָטִין בְּכָל עֲלָמָא [וְכוּ'].

מֵאֵן מְנַכּוֹן דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנְהוּרָא דְנִהִיר, בְּשַׁעְתָּא דְּמַלְפָּא פְקִיד לְאִילָתָא, וְאַתִּיּיקַר וְאַתְקַרִי מַלְפָּא מִכָּל מַלְכִין דְּעֲלָמָא,

מִתּוֹק מַדְבָּשׁ

דְּמִשְׁטָטִין בְּכָל עֲלָמָא אוֹתָם הַמְשׁוּטָטִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּדִי לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם [וְכוּ'].

הַמְצַפָּה לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְגוֹרֵם לְיַחֲדוּת עַלְיוֹן זֹכֶה לְחֶלֶק בְּמַחְצַת רֶשֶׁבִי

וְהַמְשִׁיךְ הַקּוֹל וְאָמַר מֵאֵן מְנַכּוֹן דְּמַחְפָּאן בְּכָל יוֹמָא

לְנְהוּרָא דְנִהִיר מִי מָכָם שְׂמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר שִׁיאִיר, וְרִצּוֹנוֹ לּוֹמַר

שְׂמַחְכָּה לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ שְׂאֵז יֵאִיר אוֹר הָעוֹלָם. אִי נְמִי מִי מָכָם שְׂמַצְפָּה לְאוֹתוֹ

הָאוֹר שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחֲלֵק לְכָל הַמְּשָׁפִים בְּחֻצוֹת וְאֵינּוּ חוֹזֵר לִישֵׁן עַד

אַחֵר הַתַּפְלָה, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה יַחַד הַעֲלִיּוֹן, וְהֵינּוּ בְּשַׁעְתָּא דְּמַלְפָּא פְקִיד

לְאִילָתָא בְּשַׁעְתָּא שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא פּוֹקֵד אֶת הָאִילָה, וְרִצּוֹנוֹ לּוֹמַר בְּשַׁעְתָּא

יַחַד קוּב"ה וְשְׂכִינְתּוֹ הַנִּקְרָאת אֵילַת הַשֹּׁחַר, וְאַתִּיּיקַר וְאַתְקַרִי מַלְפָּא

קָלָא נֶפֶק וְאָמַר מֵאִיף עֵינֶךָ לֹא תִזְקוּף רִישְׁךָ וְלֹא תִסְתַּפֵּל

יֵצֵא קוֹל וְאָמַר הַשֹּׁפֵל עֵינֶיךָ וְלֹא תִזְקוּף רִאשְׁךָ וְלֹא תִסְתַּפֵּל בְּאוֹרוֹת הַנִּפְלְאִים

שֶׁהֵיוּ שָׁם בְּגֵן עֵדֶן, כִּי סוּף סוּף עֲדִין הָיְתָה נִשְׁמָתוֹ מְקַשֶּׁרֶת בְּגוּפוֹ, מֵאִיף עֵינֶיךָ וְחֲמָא נְהוּרָא דִּהְוָה נִהִיר

לְמַרְחוּק הַשֹּׁפֵל אֶת עֵינָיו וְעַם כָּל זֶה רָאָה אוֹר גָּדוֹל שֶׁהָיָה מֵאִיר לְמַרְחוּק.

קָלָא אַהֲדַר בְּמַלְקָדְמִין וְאָמַר חֲזוּר הַקּוֹל כְּבַתְחַלָּה, וְאָמַר עֲלֵאִין

טְמִירִין סְתִימִין מְלָאכִים עֲלִיּוֹנִים הַנִּעְלָמִים וְסְתוּמִים, הֵם הַמְּלָאכִים

הַמְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם לְהַשְׁגִּיחַ בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם, וְהֵם שְׂבָעָה מְלָאכִים הַנִּקְרָאִים

עֵינֵי ה' (עֵין זַכְרִיָּה ד' י) וּבָהֶם נִגְלָה הַפֶּתַח שֶׁל הַשֶּׁבַע סְפִירוֹת הַנִּגְלּוֹת, וְשֶׁלֹּשׁ

רֵאשׁוֹנוֹת הַנִּעְלָמוֹת, [וְהַקּוֹל] אָמַר פְּקִיחִי עֵינָא שְׁעִינֵיהֶם פְּקוּחוֹת, אֲנֹן

מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא
הכא.

אדהכי חמא כמה מן חבריאי סחרגיה, כל אנון עמודין דקיימין,
וחמא דסליקו לון למתיבתא דרקייעא, אלין סלקין ואלין
נחתין [וכו'].

מתוך מדבש

לילה עם התפארת [הקדוש ברוך הוא]
בחינת יום.

וממשיך ואמר אדהכי חמא כמה
מן חבריאי סחרגיה בין

כך שהיה רבי חייא שם, ראה כמה
מהחברים שלו סביבו, כי האדם כמו
שבזה העולם קורא ושונה בתורה עם
חבריו, כן זוכה להגות מזיו השכינה
בתורה עלאה במתיבתא עלאה עם חבריו
יחד, וראה כל אנון עמודין דקיימין
כל אותם עמודי העולם הצדיקים שבגן
עדן והחברים המקשיבים לקולם, וחמא
דסליקו לון למתיבתא דרקייעא
וראה שהעלו אותם לשיבתה של הרקיע,
שהיא ישיבתו של מלאך מט"ט, אלין
סלקין ואלין נחתין אלו עולים ואלו
יורדים, כי כל הקודם לחברו סימן
שהוא מעלה מחברו, ולכך הם עולים
ויורדים כפי מדרגתם [וכו'].

מכל מלכין דעלמא שאז מתכבד
הקדוש ברוך הוא ונקרא מלך גדול
מכל המלכים שבעולם, והטעם שרק
אז נקרא מלך, כי מלכא בלא מטרוניתא
לאו מלכא איהו (זהר ט"ז דף סט עמוד
ט), מאן דלא מצפה דא בכל
יומא בההוא עלמא מי שאינו
מצפה לישועת ה' בכל יום בעודו
בעולם התחתון, אי נמי מי שאינו
מצפה ושומר לאור הבקר שלא יחזור
לישן מחצות, ואינו ממתינ לחד את
הלילה עם היום שבזה גורם יחוד
קדשא ברין הוא ושכינתיה, לית ליה
חולקא הכא אין לו חלק במחצתו
של רבי שמעון, אבל יקבל חלקו
הראוי לו לפי מעשיו, וזהו טעם
הפרוז הזה להראות איך שזכו אלו
הצדיקים אל העליה והירידה, על ידי
שיחדו את מלכות [השכינה] בחינת

אֲדַהֲכִי שְׁמַע קְלָא דְאָמַר, פִּנּוֹן אֶתְר פִּנּוֹן אֶתְר, דְּהָא מִלְפָּא
מְשִׁיחָא אֲתִי לְמַתִּיבְתָּא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין דְּכָל צְדִיקָיָא
דְתַמָּן רִישֵׁי מְתִיבְתָּא, וְאֲנֹן מְתִיבְתִּי דְתַמָּן רְשִׁימִין אֲנֹן, וְכָל אֲנֹן
חֲבֵרִין דִּי בְּכָל מְתִיבְתָּא, סְלָקִין מִמְתִּיבְתָּא דְהָכָא לְמַתִּיבְתָּא דְרָקִיעָא,
וּמְשִׁיחָא אֲתִי בְּכָל אֲנֹן מְתִיבְתִּי, וְחֲתִים אֲוִרִייתָא מְפֹמִייהוּ דְרַבְּנָן.

וּבַהֲהִיא שְׁעָתָא אֲתִי מְשִׁיחָא מִתְעַטֵּר מִן רִיחִי (נ"א רִישֵׁי) מְתִיבְתִּי
בְּעֵטְרִין עֲלָאִין, בַּהֲהִיא שְׁעָתָא קָמוּ כָּל אֲנֹן חֲבֵרִיָּא,

מתוך מדבש

הַחֲבֵרִים שְׁבָכַל יְשִׁיבָה, סְלָקִין
מִמְתִּיבְתָּא דְהָכָא לְמַתִּיבְתָּא
דְרָקִיעָא עוֹלִים מִהִישִׁיבָה שְׁבָכָן
לְיִשְׁבִּיבָה שֶׁל מַעְלָה וְלוֹמְדִים שֶׁם הָעֲנִין
בְּקֶצֶרָה, וְכִשְׁחוֹזִרִים מִפֶּרֶשׁ לָהֶם רֹאשׁ
הַיְשִׁיבָה בְּאַרְיִכוֹת מַה שְּׁשֻׁמְעוּ בְּקֶצֶר,
וּמְשִׁיחָא אֲתִי בְּכָל אֲנֹן מְתִיבְתִּי
וּמְשִׁיחָא נִכְנָס וְבָא אֹתָם הַיְשִׁיבוֹת,
וְחֲתִים אֲוִרִייתָא מְפֹמִייהוּ דְרַבְּנָן
וְחֹתֵם אֶת הַתּוֹרָה מִפִּיהֶם שֶׁל הַחֲכָמִים,
וְרָצוֹנוּ לֹמַר מֵאֲשֶׁר וּמִקָּדָם אֶת כָּל
חֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁאֲמָרוּ בְּכָל הַיְשִׁיבוֹת.

מִלָּךְ הַמְּשִׁיחָא לְרַשְׁבִּי: אִיד תּוֹרָתָךְ
עוֹלָה עַד פְּנֵי הַבֵּתָר הָעֲלִיּוֹן
וּבַהֲהִיא שְׁעָתָא אֲתִי מְשִׁיחָא מִתְעַטֵּר
מִן רִישֵׁי מְתִיבְתִּי בְּעֵטְרִין
עֲלָאִין וְאִזּוּ בָּא מְשִׁיחָא לְיִשְׁבִּיבְתוֹ שֶׁל
רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְשֵׁם מִתְעַטֵּר עַל יְדֵי תּוֹרָתָם

מִלָּךְ הַמְּשִׁיחָא בָּא לְיִשְׁבִּיבְתָּא רַשְׁבִּי
בְּגוֹן עֶרֶן
אֲדַהֲכִי שְׁמַע קְלָא דְאָמַר בְּתוֹךְ כֹּף
עַד שֶׁהָיָה רַבִּי חֲיִיאָ שֵׁם, שְׁמַע
קוֹל מִכְרִיז וְאָמַר, פִּנּוֹן אֶתְר פִּנּוֹן
אֶתְר פִּנּוֹן מְקוֹם פִּנּוֹן מְקוֹם, דְּהָא מִלְפָּא
מְשִׁיחָא אֲתִי לְמַתִּיבְתָּא דְרַבִּי
שְׁמַעוֹן כִּי מִלָּךְ הַמְּשִׁיחָא בָּא לְיִשְׁבִּיבְתוֹ
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּגִין דְּכָל צְדִיקָיָא
דְתַמָּן לְפִי שְׁכָל הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם שֵׁם
בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן רִישֵׁי מְתִיבְתָּא
כָּלֶם הֵם רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְלָכֵן בָּא מְשִׁיחָא
לְשֵׁם לְפִי וְאֲנֹן מְתִיבְתִּי דְתַמָּן
רְשִׁימִין אֲנֹן שְׂאוֹתָן הַיְשִׁיבוֹת שֶׁהֵם
שֵׁם עַל יַד יְשִׁיבְתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵן
רְשׁוּמוֹת בְּשֵׁם, כְּגוֹן יְשִׁיבְתָּא מִשָּׁה רַבְּנָן
וְיִשְׁבִּיבְתָּא אֶהְרִן הַכֹּהֵן וְכוּמָה, וְכָל אֲנֹן
חֲבֵרִין דִּי בְּכָל מְתִיבְתָּא וְכָל אֹתָם

וְקָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַהֲוָה סָלִיק נְהוֹרִיָּה עַד רוּם רָקִיעַ, אָמַר לִיה רַבִּי זָכָא אַנְתָּ, דְּאוֹרִייתָךְ סָלְקָא בְּתֵלַת מָאָה וְשִׁבְעִין נְהוֹרִין, וְכָל נְהוֹרָא וְנְהוֹרָא אֲתַפְּרֶשֶׁת לְשִׁית מָאָה וּתְלִיסַר טַעְמִין, סָלְקִין וְאִסְתַּחֲיִין בְּנִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ חֲתִים אוֹרִייתָא מִמְּתִיבְתָּךְ, וּמִמְּתִיבְתָּא דְחִזְקִיָּה מְלָךְ יְהוּדָה, וּמִגּוֹ מְתִיבְתָּא דְאַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי.

מתוך מדבש

וְכָל אֹר וְאוֹר שֶׁל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, אֲתַפְּרֶשֶׁת לְשִׁית מָאָה וּתְלִיסַר טַעְמִין מִתַּפְּרֶשׁ לְתַרְנ"ג טַעְמִים, כִּי כָל סְפִירָה כְּלוּלָה מִתַּרְנ"ג מִצּוֹת, דְּסָלְקִין וְאִסְתַּחֲיִין בְּנִהְרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא שְׁעוּלִים אֱלוֹ הַתַּרְנ"ג טַעְמִים, וּמִתַּרְחְצִים וְנִטְבָּלִים בְּנִהְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן אֶפְרַסְמוֹן טָהוֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַבִּינָה שְׁמֶשֶׁם שֶׁרֶשׁ הַתּוֹרָה וְהַמִּצּוֹת, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ חֲתִים אוֹרִייתָא מִמְּתִיבְתָּךְ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹשֵׁר וּמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה שְׁמִישִׁיבְתָּךְ, וּמִמְּתִיבְתָּא דְחִזְקִיָּה מְלָךְ יְהוּדָה וּמִישִׁיבְתּוֹ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ מְלָךְ יְהוּדָה, וּמִגּוֹ מְתִיבְתָּא דְאַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי וְגַם הַתּוֹרָה שְׁמִישִׁיבְתּוֹ שֶׁל אַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי, שִׁישׁ לוֹ יָחַס וְקָשֶׁר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּסוּד נִשְׁמָתוֹ, וְכֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעַת פְּטִירָתוֹ (וְהִי מֵלֶךְ ג' דף שט עמוד א) בְּרִינָא דּוּכְתָּא אֲצֵל אַחִיָּה הַשִּׁילוֹנִי.

שֶׁל רָאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת בְּעֻטְרוֹת נִעְלוֹת וְחִשּׁוּבוֹת, וְהֵם סוּד אֹר הַמְּאִיר עַל רָאשֵׁי הַצְּדִיקִים, וּמִשִּׁית מְקַבֵּל הָאֶרֶץ מְאֹרֶם, בְּהֵיכָא שְׁעָתָא קָמוּ כָּל אַנּוּן חֲבֵרִיָּא בְּאוֹתָהּ שְׁעָה קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים לְכַבּוֹד מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ, וְגַם וְקָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַהֲוָה סָלִיק נְהוֹרִיָּה עַד רוּם רָקִיעַ וְעָלָה אֹר הַמְּאִיר עַל רֹאשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן עַד רוּם הָרָקִיעַ, אָמַר לִיה מְלָךְ הַמְּשִׁיחַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי זָכָא אַנְתָּ דְּאוֹרִייתָךְ סָלְקָא בְּתֵלַת מָאָה וְשִׁבְעִין נְהוֹרִין אֲשֶׁרִיךְ שְׁאוֹר תּוֹרָתְךָ עוֹלָה עַד הַנְּפִים דְּבְּחִינַת הַכְּתָר שִׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁבְעִים נְהוֹרִין, אִי נִמִּי, הֵם כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, שְׁלֹשׁ מְאוֹת כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ רֵאשׁוֹנוֹת (חֲב"ד), וְשִׁבְעִים כְּנֶגֶד שְׁבַע תַּחְתּוֹנוֹת (חֲסִד גְּבוּרָה תַּפְּאֶרֶת וכו'), כִּי מֵאַחֵר שְׁעָסַק בְּסוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת אוֹתָם הַסּוּדוֹת עוֹלִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְכָל נְהוֹרָא וְנְהוֹרָא

וְאֵנָּא לֹא אֶתִינָא לְמַחְתָּם מִמְּתִיבְתָּךְ, אֶלָּא מֵאֲרִי דְגַדְפִּין אֶתִי
הָכָא, דִּהָא יִדְעָנָא דְלֹא יִיעוּל גּוֹ מְתִיבְתִּי אַחֲרִיתִי אֶלָּא בְּמְתִיבְתָּךְ.

בְּהֵיא שְׁעָתָא סָח לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵהוּא אוֹמָאָה דְּאוּמִי מֵאֲרִי
דְּגַדְפִּין, כְּדִין אֲזִדְעֻעַ מְשִׁיחַ וְאָרִים קְלִיָּה, וְאֲזִדְעֻעַ
רְקִיעִין, וְאֲזִדְעֻעַ יָמָא רַבָּא, וְאֲזִדְעֻעַ לוֹיְתָן, וְחָשִׁיב עַלְמָא
לְאַתְהֶפְכָּא.

אֲדַהְכִּי חֲמָא לְרַבִּי חֲיֵיא לְרַגְלוֹי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר מֵאן יְהִיב

מתוך מדבש

כְּנֻכְר לְעִיל, כְּדִין אֲזִדְעֻעַ מְשִׁיחַ
וְאָרִים קְלִיָּה אֲזִדְעֻעַ מְשִׁיחַ, וְהָרִים
קוּלוּ בְּכִי, וְאֲזִדְעֻעַ רְקִיעִין וְנִדְעֻעַ
הָרְקִיעִים, וְאֲזִדְעֻעַ יָמָא רַבָּא וְנִדְעֻעַ
יָם הַגָּדוֹל, וְאֲזִדְעֻעַ לוֹיְתָן וְנִדְעֻעַ
הַלוֹיְתָן, וְהִינּוּ כְּדִי שְׁתַּתְּעוּרָר בִּיאַת שְׁנֵי
הַגּוֹאֲלִים שְׁהֵם מְשִׁיחַ בֶּן דּוֹר וּמְשִׁיחַ
בֶּן יוֹסֵף הַמְּשֻׁרְשִׁים בְּמַלְכוּת וּבִסּוּד,
וְחָשִׁיב עַלְמָא לְאַתְהֶפְכָּא וְחָשִׁב
הָעוֹלָם לְהִתְהַפֵּךְ, וְרִצּוֹנוֹ לִזְמַן הַקְּדוֹשׁ
כְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהַפּוֹךְ אֶת הָעוֹלָם לְקוֹל
בְּכִיתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ.

הַקִּבְלָה בְּכִיבּוֹל פּוֹסֵק הַלְבָּה

בִּישִׁיבָה הַעֲלִינָה שֶׁל רִשְׁבִּי

אֲדַהְכִּי חֲמָא לְרַבִּי חֲיֵיא לְרַגְלוֹי
דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתוּךְ כּוֹךְ עַד
שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ שָׁם, רָאָה אֶת רַבִּי חֲיֵיא
יּוֹשֵׁב אֶצֶל רַגְלֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר מֵאן

וְאֵנָּא לֹא אֶתִינָא לְמַחְתָּם מִמְּתִיבְתָּךְ
אֵלּוּ הֵם דְּבָרֵי הַמְּשִׁיחַ שְׁמִשְׁבַּח
לְרַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁהוּא לֹא בָּא לְחַתּוֹם
וּלְאַשֵׁר וּלְקַצֵּם תּוֹרָתוֹ מִיִּשְׁכָּתוֹ, כִּי עַל
תּוֹרָתוֹ וְסוּדוֹתָיו, הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא
בַּעֲצָמוֹ חוֹתֵם וּמֵאֲשֵׁר אוֹתָם, שֶׁהִיא
מַעֲלָה יְתֵרָה, אֶלָּא מֵאֲרִי דְּגַדְפִּין
אֶלָּא לְפִי שְׁבַעַל הַכְּנָפִים שֶׁהוּא מְלֹאךְ
מִט"ט, אֶתִּי הָכָא בָּא לִישִׁיבְתָּךְ, לְכֵן
כָּתַתִּי שְׁתוּדִיעֲנִי מֵה שְׁאֵמַר לָךְ מִט"ט,
דִּהָא יִדְעָנָא דְלֹא יִיעוּל גּוֹ מְתִיבְתִּי
אַחֲרִיתִי אֶלָּא בְּמְתִיבְתָּךְ כִּי יִדְעָתִי
שֶׁלֹּא יִכְנַס מִט"ט בִּישִׁיבָה אַחֲרַת אֶלָּא
בִּישִׁיבְתָּךְ.

בְּהֵיא שְׁעָתָא סָח לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן
אֲזִ סְפַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמְשִׁיחַ,
הֵהוּא אוֹמָאָה דְּאוּמִי מֵאֲרִי דְּגַדְפִּין
אוֹתָהּ הַשְּׂבוּעָה שְׁנִשְׁבַּע מְלֹאךְ מִט"ט

הָכָא בַּר נָשׁ לְבִישׁ מִדָּא דְּהָהוּא עֲלָמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּא אִיהוּ רַבִּי חֲיִיא נְהִירו דְּבוּצִינָא דְּאֹרִייתָא, אָמַר לִיה יתְכַנֵּשׁ הוּא וּבְנוֹי וְלִיהוּוֹן מִמְּתִיבְתָּא דִּילָךְ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן זְמָנָא יתִּיְהִיב לִיה, יְהָבו לִיה זְמָנָא, וְנִפְק מִתַּמָּן מְזִדְעָזַע וְזִלְגָן עֵינוֹי דְּמַעֲיָן.

אֲזִדְעָזַע רַבִּי חֲיִיא וּבִכָּה וְאָמַר, זַפְּאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא בְּהָהוּא עֲלָמָא, וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר יוֹחָאי דְּזָכָה לָךְ, עֲלִיָּה כְּתִיב (משלי כ טו) לִהְנַחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלָא.

מתוך מדבש

שִׁישְׁלִים נִפְשׁוּ בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, יְהָבו לִיה זְמָנָא נִתְנוּ לוֹ עוֹד אַרְיכוֹת יָמִים, וְנִפְק מִתַּמָּן מְזִדְעָזַע וְזִלְגָן עֵינוֹי דְּמַעֲיָן וְיָצֵא רַבִּי חֲיִיא מִשֵּׁם מְזִדְעָזַע וַיִּרְדּוּ דְּמַעוֹת מַעֲיָנוֹ.

וּכְשֶׁחָזַר רַבִּי חֲיִיא לַעוֹלָם הַזֶּה, אֲזִדְעָזַע רַבִּי חֲיִיא וּבִכָּה נִדְעָזַע רַבִּי חֲיִיא וּבִכָּה מִשְׁמַחָה וְאָמַר, זַפְּאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא בְּהָהוּא עֲלָמָא אֲשֶׁרִי חֲלָקִיהֶם שֶׁל כָּל מִינֵי בַּחֲנוּת הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַבָּא, וּבִיּוֹתֵר וְזַפְּאָה חוּלְקִיָּה דְּבַר יוֹחָאי דְּזָכָה לָךְ אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל בַּר יוֹחָאי שְׁזָכָה לַמַּעֲלָה נוֹסֶפֶת עַל מַעֲלָתָם, שֶׁהִשְׁווּהוּ לַחֲזָקִיהוּ מִלֵּךְ יְהוּדָה וְלֶאֱחִיָּה הַשִּׁילּוֹנִי הַנָּבִיא, בַּמַּעֲלָה הַהִיא שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֲשֶׁר תּוֹרָתָם. וְהִטַּעַם שֶׁנִּקְרָא "בַּר יוֹחָאי" בְּשֵׁם אָבִיו, כִּי כֵן עָקַר שֵׁם הַצַּדִּיקִים

יְהִיב הָכָא בַּר נָשׁ לְבִישׁ מִדָּא דְּהָהוּא עֲלָמָא וְאָמַר, מִי נָתַן וְהִבִּיא לְכָאן אִישׁ שְׁעָדִין מִלְּבָשׁ בִּלְבוּשׁ שֶׁל עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וּרְצוֹנוֹ לומר שְׁעָדִין נִשְׁמַתוֹ מִקְשָׁרֶת בַּחֲמֵר הַגּוֹף, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַשִּׁיחַ, דָּא אִיהוּ רַבִּי חֲיִיא נְהִירו דְּבוּצִינָא דְּאֹרִייתָא זְהוּ רַבִּי חֲיִיא שֶׁהוּא מֵאִיר בְּאוֹר הַתּוֹרָה, וְהִנֵּה גַם מְשִׁיחַ הִיָּה מִפִּירוֹ בְּשֵׁם, מִפְּנֵי שְׁמִכְרִיזִים בְּגֵן עֵדֶן עַל הַצַּדִּיקִים בְּשִׁמּוֹתָם, אָבָל עֵדֶן לֹא הִפִּירוֹ בְּרֵאֵיהֶ. אָמַר לִיה מְשִׁיחַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, יתְכַנֵּשׁ הוּא וּבְנוֹי וְלִיהוּוֹן מִמְּתִיבְתָּא דִּילָךְ יֵאָסֵף וַיִּסְתַּלַּק הוּא וּבְנָיו, וַיְהִי מִבְּנֵי הַיְשִׁיבָה שְׁלָךְ, כִּי יָדַע מְשִׁיחַ שְׁלֹא יִמָּשְׁכוּ עוֹד יָמָיו וַיְמִי בָנָיו, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְמָנָא יתִּיְהִיב לִיה הַתַּפְּלָל עֲלָיו שְׁיֵאֲרִיכוּ עוֹד יָמָיו וְשְׁנוּתָיו, כְּדִי

עדות רבי אבא על רשב"י

הוֹינָא אַחיד בִּידֵיהּ (נ"א בִּיהּ) וְנָשִׁיק בִּידוֹי [וכו'], בִּיה אַתְקְשְׁרָנָא
תְּדִירָא, דְּהָא כּד נְהִירָא לִי שְׁמַעְתָּתָא, חֲמִינָא דִּיוִקְנִיָּה
דְּאַתְעֵר קִמְאִי. זָכָאִין אֵינוֹן צְדִיקִיָּא בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא דְאַתִּי.

מתוך מדבש

בְּגַן עֵדֶן, כְּדִי לְחַדֵּשׁ מַעֲלַת אָבִיהֶם אִמְלָא הֵם אוֹצְרוֹת חֲכָמָה הִנְקֵרְתָּ לֵשׁ,
וְחִפְתָּם, עָלֶיהָ פְּתִיב עָלֵיו נֹאמֵר וְלֹזָה חֲכָמְתוֹ רַבָּה לְמָאד, וְאֵין פּוֹסֵק
לְהִנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם הִלְכָה בִּישִׁיכְתּוֹ אֲלָא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מֵאמֵר "עֵדוֹת רַבִּי אַבָּא עַל רִשְׁבִּי" בּו יוֹבֵאוּ דְּבָרֵי חַד מֵרָאשֵׁי
הַחֲבֵרִיָּא קְדִישָׁא דְרִשְׁבִּי ה"ה הִתְנַ"א רַבִּי אַבָּא בִּלְשׁוֹן קְדִישׁ: הִנְנִי מְקוּשֵׁר
בּו תְּמִיד וְעַל יְדֵי שֶׁהוּא מֵתְעוֹרֵר בִּי אֲנִי מֵאִיר בְּהִלְכָּה.

(מקור המאמר זוהר פרשת משפטים נאידרא דמשכנא, דף קכג ע"ב, ונציאורינו כרך 1 עמ'
תרע"ח-תרע"ט)

הוֹינָא אַחיד בִּידֵיהּ וְנָשִׁיק בִּידוֹי לִי, חֲמִינָא דִּיוִקְנִיָּה דְּאַתְעֵר קִמְאִי
הֵייתִי אוֹחֻז בִּידוֹ שֶׁל רַבִּי אֲנִי רוֹאֶה צוֹרְתוֹ שְׁמַתְעוֹרֵר לְפָנַי, וְכֹחוֹ
שְׁמַעוֹן וְנֹשֶׁק אֶת יָדוֹ [וכו'], בִּיה אַתְקְשְׁרָנָא תְּדִירָא בּו נִתְקַשְׁרָתִי
תְּמִיד, וְעַל יְדֵי שֶׁהוּא מֵתְעוֹרֵר בִּי אֲנִי מֵאִיר בְּהִלְכָּה דְּהָא כּד נְהִירָא לִי
שְׁמַעְתָּתָא כִּי כְּאֶשֶׁר הִלְכָה מֵאִירָה וּבְעוֹלָם הָבָא.

רשב"י הזכיר שם קדש והאש סבבה את הבית
אמר רבי שמעון מלה חד, ואסחר אשא בביתא, נפקו רבנן,
חמו קיטורא דהה סליק מביתא כל ההוא יומא.

אתא רבי יוסי בר רבי שמעון בן לקוניא, אשפח לרבנן דהו
תוהו וקיימי בשוקא, אמר להו, מאי הוא, אמרו ליה,
חמי האי קיטורא מאשא דלעלא, דהא יומא דין מכתירין בכתרא

מתוך מדבש

מאמר "רשב"י הזכיר שם קדש והאש סבבה את הבית" יתואר בו
מושבו הטוב של רשב"י בעת המשכת כתר נשמה קדושה לבנו רבי אלעזר
ביום הבר מצוה שלו, שהחכמים בעלי המשנה ישבו במחיצתו ובהזכירו שם
קודש ליהטא אש סביבו עד שהוכרחו החכמים לצאת מפני שלא יכלו לסבול
את האש שלמעלה, ובעת ההיא נתארס רבי אלעזר עם בתו של רבי יוסי
בר רבי שמעון בן לקוניא, ואז חזרו החכמים וישבו שם עמם שלשה ימים
בפעם התורה, ולא היה שום סוד שבמשניות שלא למדם רשב"י.

(מקור המאמר צוהר חדש פרשת נראשית דף יד ע"ב, וצנזאוריני כרך א עמ' ריח-ריט)

אמר רבי שמעון מלה חד דהיינו שהזכיר איזה שם, ואסחר אשא
בביתא וסבבה אש בתוך הבית, לכן
נפקו רבנן יצאו החכמים כי לא יכלו
לסבול את האש של מעלה, חמו
קיטורא דהה סליק מביתא כל
ההוא יומא וראו עשן שעולה מן
הבית כל היום ההוא מהאש של מעלה.
וממשיך ואמר כי בתוך כך אתא בא
רבי יוסי בר רבי שמעון בכתרא קדישא לרבי אלעזר כי

קדישא לרבי אלעזר, ויחמו רבנן, ארבע גרפין דנשרא, דנחתו
באשא, דאסחר ליה ולרבי שמעון אבוהי, יתיב תמן רבי יוסי,
עד דאזל אשא.

עאל קדמוהי, אמר ליה, אפתרא וסיתרא גבהותא על כלא,
האי הילולא להוי שלימתא, אמר רבי שמעון מאי דעתיה,
אמר רבי יוסי, הא ברתא לרבי אלעזר ברך, אמר ודאי יהא כף,
קראו לרבנן, ויהב ליה ברתיה.

יתבו תמן תלת יומין, ולעו באורייתא קמיה, ולא שבקו סתרא
דמתניתין, דלא אוליה להו רבי שמעון.

מתוק מדבש

שמעון שאל את רבי יוסי, מאי דעתיה
מה פונתך ומה אתה חושב, אמר רבי
יוסי, הא ברתא לרבי אלעזר ברך
הרי בתי אני רוצה לתת לבנך רבי
אלעזר לאשה, אמר רבי שמעון, ודאי
יהא כף ודאי אני מסכים שיהיה כף,
קראו לרבנן קראו את החכמים ועשו
שמחת ארוסין, ויהב ליה ברתיה ורבי
יוסי נתן את בתו לרבי אלעזר.

יתבו תמן תלת יומין ישבו שם
[התנאים חכמי המשנה] שלשה
ימים, ולעו באורייתא קמיה ועסקו
בתורה לפני רבי שמעון, ולא שבקו
סתרא דמתניתין ולא הניחו שום סוד
של המשניות, דלא אוליה להו רבי
שמעון שלא למד אותם רבי שמעון.

ביום הזה מכתירים בכתר קדוש לרבי
אלעזר, דהיינו בנשמה קדושה, ויחמו
רבנן ארבע גרפין דנשרא, דנחתו
באשא וראו החכמים פעין ארבע כנפי
נשר שיירדו ונכנסו באש, דאסחר ליה
ולרבי שמעון אבוהי שסבבה את
רבי אלעזר ואת רבי שמעון אביו, יתיב
תמן רבי יוסי עד דאזל אשא ישב
וחכה שם רבי יוסי עד שנסתלקה האש.

עאל קדמוהי נכנס רבי יוסי לפני רבי
שמעון, אמר ליה לרבי שמעון,
אפתרא וסיתרא גבהותא על כלא
הכתרת הנשמה בסתר לרבי אלעזר, היא
גדולה על הכל, לכן אני מברך אתכם,
כי האי הילולא להוי שלימתא שזו
השמחה תהיה שלמה, אמר רבי

רָשָׁבִי: מֵאֵז הִיְתָה אִשׁ הַשְׂכִּינָה מִסִּבְבַּת אוֹתִי תְּמִיד

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר, בְּזִמְנָא אַחְרָא כִּד הוּינָא בְּבִי מְרַעִי, הָוָה רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאִיר קִמָּאִי, וְעַד דְּבִרְיִנָּא דּוּכְתָאִי, אוּרִיכוּ לִי עַד הַשְׁתָּא, וְכִד תִּבְנָא אֶסְחָר אֶשָּׂא מִקִּמָּאִי, וּמַעְלָמִין לֹא אֶתְפָּסֵק, וְלֹא הָוָה עָאֵל בַּר נֶשׁ אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא, וְהַשְׁתָּא חֲמִינָא דְּאֶתְפָּסֵק, וְהָא אֶתְמְלִי בֵּיתָא.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מֵאֲמַר "רָשָׁבִי: מֵאֵז הִיְתָה אִשׁ הַשְׂכִּינָה מִסִּבְבַּת אוֹתִי תְּמִיד" בּו צוּמְטָה אִמְרַת רִשְׁבִּי עֲצֻמו טֶרַם הַסְתַּלְקוּתוֹ, שְׁמַעַת חוּרְתּוֹ מִגֵּן עַד לְעוֹלָם הַזֶּה, הִיְתָה אִשׁ הַשְׂכִּינָה מְקִיפָתוֹ תְּדִיר לֹא הִפְסֵק.

(מקור המאמר נריש האדרס זוטא שנפרשת האזינו דף רפז ע"ג, ונציאורינו ככך טו עמ' שנט)

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל שְׁלֹא נִגְלָתָה הַשְׂכִּינָה בְּאֵשׁ כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה רְגִילָה תְּמִיד כְּדִלְקָמֵן, וְלִכְּן הָיוּ יְכוּלִים לִכְנֹס כָּל מִי שֶׁרָצָה בְּלִי רִשׁוּת, וְאָמַר, בְּזִמְנָא אַחְרָא כִּד הוּינָא בְּבִי מְרַעִי בְּזִמְן אַחֵר כְּשֶׁהִיְתִי חוּלָה, (הוּא מַעֲשֵׂה הַנּוֹקֵר צוֹהֵר קֹדֶשׁ פְּרָשְׁת גְּרָאשִׁית דָּף כד עמוד א, כְּדִפּוּס לִיוִּרְטוֹ), הָוָה רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאִיר קִמָּאִי אִזְ הָיָה רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֶאִיר לְפָנָי, שָׁבָא לְבִקְרָנִי, וְעַד דְּבִרְיִנָּא דּוּכְתָאִי וְעַד שְׁבִרְתִּי מְקוּמִי בְּגֵן עַד אֶעֱלֶה הַשְׁלוּנִי הַנְּבִיא (פִּמְנָאֵר ָס), אוּרִיכוּ לִי עַד הַשְׁתָּא הַמְתִּינוּ לִי עַד עַתָּה, וְהוֹסִיפּוּ לִי שְׁנוֹת חַיִּים, וְכִד תִּבְנָא וּכְשֶׁחֲזַרְתִּי מִן הַגֵּן עַד וְחֲזַרְתִּי לְבִרְיָאוּתִי, מֵאֵז אֶסְחָר אֶשָּׂא מִקִּמָּאִי הִיְתָה אִשׁ הַשְׂכִּינָה מִסִּבְבַּת אוֹתִי תְּמִיד, וּמַעְלָמִין לֹא אֶתְפָּסֵק וּמַעְלָמִין לֹא נִפְסַק הָאֵשׁ, וְלֹא הָוָה עָאֵל בַּר נֶשׁ אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא וְלֹא הָיָה אָדָם נִכְנָס לְבֵיתִי אֶלָּא בְּרִשׁוּת (פִּנְאֵר כְּפִרְשָׁת שְׁמוֹת דָּף יד עמוד א), וְהַשְׁתָּא חֲמִינָא דְּאֶתְפָּסֵק וְעַתָּה אֲנִי רוּאָה שְׁנִפְסַק הָאֵשׁ, וְהָא אֶתְמְלִי בֵּיתָא וְלִכְּן נִתְמַלֵּא הַבַּיִת מִן הַמְּבַקְרִים.

רָשָׁבִי: בָּכַח אֹר הַשִּׁי"ת נִשְׁמָתִי מִשְׁתַּדְּלָת בַּתּוֹרָה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן [וְכוּ'], בִּיהו"ה תַּתְּהַלֵּל נַפְשִׁי וְדַאי, דְּהָא נִשְׁמָתִי בִּיה אַחֲדָא, בִּיה לְהָטָא, בִּיה אַתְּדַבְּקַת וְאַשְׁתַּדְּלַת, וּבְאַשְׁתַּדְּלוּתָא דָּא תַסְתַּלַּק לְאַתְרָהָא.

מתוך מדבש

מֵאֲמַר "רָשָׁבִי: בָּכַח אֹר הַשִּׁי"ת נִשְׁמָתִי מִשְׁתַּדְּלָת בַּתּוֹרָה" בו יצוטטו אמרות נוראות שיצאו מפ"ק ר"ש על התקשרותו ודביקותו בקונו וצורו בלהט האור שבנשמתו, וכך תעלה לגן עדן בַּעֲסַק דְּבִיקוּת קוּדֵשׁ זו אשר בו יתברך תתהלל נפשו

(מקור המאמר באלרא זוטא שפרשת האזינו דף רנב ע"א, וציראורינו כרך טו עמ' תסו)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן [וְכוּ'], בִּיהו"ה תַּתְּהַלֵּל נַפְשִׁי וְדַאי כְּדַמְפְּרִשׁ וְאַזִּיל, דְּהָא נִשְׁמָתִי בִּיה אַחֲדָא כִּי נִשְׁמָתִי אַחֲזִיזָה וְקִשְׁוֹרָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בִּיה לְהָטָא בּו לֹהֲטָת, דְּהֵיִינוּ עַל יְדֵי אֹר ה' נִשְׁמָתִי לֹהֲטָת, בִּיה אַתְּדַבְּקַת וּבּו בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

מִתְּדַבְּקַת, וְאַשְׁתַּדְּלַת וּבְכַח אֹר ה' נִשְׁמָתִי מִשְׁתַּדְּלַת בַּתּוֹרָה, (וְנִקְט ג' לְשׁוּמָא כְּגַד הַנֶּפֶשׁ רִמָּה נִשְׁמָה עָלוּ), וּבְאַשְׁתַּדְּלוּתָא דָּא תַסְתַּלַּק לְאַתְרָהָא וּבְהַשְׁתַּדְּלוּת וַעֲסַק שֶׁל דְּבִיקוּת ה' תַּעֲלֶה נִשְׁמָתִי לְגַן עֵדֶן, וּמִחֲמַת דְּבִיקוּת ה' בּו תַתְּהַלֵּל נַפְשִׁי.

מֵאֲמַר "כָּל יוֹם הִהְסַתְּ לָקוֹת שְׁלֵ רָשָׁבִי לֹא נִפְסַק הָאֵשׁ מִן הַבַּיִת" יתואר בו דבר הפחד העצום שבקדושה אשר שרה בבית הרשב"י זי"ע בזמן הסתלקותו וגילויי הסודות שלו האחרונים בחיי חיותו, עד שלא היה מי שיערב לבון לגשת אליו להבחין בהסתלקותו כי האור והאש סיבכוהו

כל יום ההסתלקות של רשב"י לא נפסק האש מן הבית

כל ההוא יומא לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה, דלא יכילו, דנהורא ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא, נפילנא על ארעא וגעניא.

בתר דאזיל אשא, חמינא לבוצינא קדישא קדש הקדשים, דאסתלק מן עלמא, אתעטף, שכיב על ימיניה, ואנפוי חייכין.

מתוך מדבש

כל אותו היום, ואחר כך העיד רבי אבא שראהו מעוטף בטליתו ופניו היו שוחקות.

(מקור המאמר נאדרס זוטא שנפרשת האזינו דף רנ"ב, ונציאורינו כרך טו עמ' תקלו)

על ארעא וגעניא נפלנו על הארץ וצעקנו מחמת הצער הגדול.

בתר דאזיל אשא אחר שנסתלקה האש, חמינא לבוצינא קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן עלמא ראיתי את המאור הקדוש קדש הקדשים שנסתלק מן העולם, ורצונו לומר כי רק אחר שהלך האש נתבאר להם שרבי שמעון נסתלק מן העולם, וראו אותו אתעטף שהיה מעטף בטליתו, שכיב על ימיניה ואנפוי חייכין והיה שוכב על צד ימינו ופניו היו שוחקות.

כל ההוא יומא כל אותו היום כשנסתלק רבי שמעון, לא אפסיק אשא מן ביתא לא נפסק האש מן הבית שסבב אותו משעה שהתחיל רבי שמעון בגלוי הסודות, (פנמי גריס האדרס), ולא הוה מאן דמטי לגביה ולא היה מי שיערב לבו לגשת אליו, לראות אם נתעלף או שפבר נסתלק, דלא יכילו לפי שלא יכלו, דנהורא ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא כי האור והאש היו מסבבים אותו כל אותו היום, ואמר רבי אבא נפילנא

בָּלֶם מְזֻמָּנִים בְּעוֹלָם הָבָא לְקַחַת חֵלֶק בְּשִׁמְחָתִי
חֲמִינָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל הָנִי זָפָא קְשׁוּט דְּהֶכָּא מִשְׁתַּכְּחַן,
בְּלָהוּ מִסְתַּכְּמִין עַל יְדֵי, דְּהָא חֲמִינָא דְּכָלְהוּ חֲדָן
בְּהָאֵי הַלּוּלָא דִּילִי, וְכָלְהוּ זְמִינִין בְּהֵהוּא עֲלָמָא בְּהִילּוּלָא דִּילִי,
זָפָא חוּלְקִי.

מתוך מדבש

מֵאָמֵר "בָּלֶם מְזֻמָּנִים בְּעוֹלָם הָבָא לְקַחַת חֵלֶק בְּשִׁמְחָתִי" בּו יוּבָא
הַבְּטַחַת רִשְׁבִּי לַפְּנֵי עֲלוּתוֹ לַמְּרוֹם, עַל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שִׁבְגָּע, וְכִמוּ בִּן
כּוֹלֶם שִׁיחֵיו מְזֻמָּנִים לַעֲוֹלָם הָבָא לְקַחַת חֵבֶל בְּשִׁמְחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה.

(מקור המאמר נאלרל זוטא שנפרשת האזינו דף רלא ע"ב, ונציאווינו ככך טו עמ' מנד-מנה)

חֲמִינָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל
הָנִי זָפָא קְשׁוּט דְּהֶכָּא
מִשְׁתַּכְּחַן וְעוֹד כִּי רֵאִיתִי שְׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְכָל אֱלֹו צְדִיקִי אֲמַת שְׁנַמְצָאִים
כָּאן, דְּהִינֵּנוּ כָּל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁבָאוּ
מִן הַגֶּן עַד לְשֹׁמֶעַ סוּדוֹת הַלָּלוּ, בְּלָהוּ
מִסְתַּכְּמִין עַל יְדֵי כָּלֶם הֵם מִסְכִּימִים
לְדַבְּרִי לְגַלוּתָם, דְּהָא חֲמִינָא דְּכָלְהוּ
חֲדָן בְּהָאֵי הַלּוּלָא דִּילִי כִּי אֲנִי
רוֹאֶה שְׁכָּלֶם שְׂמַחִים בְּשִׁמְחָה שְׁלִי,
וְשִׁמְחָתָם בּוֹדָאֵי רֵאִיָּה לְהַסְכְּמָתָם, וְאִם
כֵּן בּוֹדָאֵי לֹא יִמְשֹׁךְ מִזֶּה שׁוּם נֶזֶק וְעָנֹשׁ,
וְכָלְהוּ זְמִינִין בְּהֵהוּא עֲלָמָא
בְּהִילּוּלָא דִּילִי וְכָל אֱלֹו הַנִּשְׁמוֹת
שְׁבָאוּ כָּאן לְשִׁמְחָנִי, כִּמוּ כֵּן כָּלֶם מְזֻמָּנִים
בְּעוֹלָם הָבָא לְקַחַת חֵלֶק בְּשִׁמְחָתִי, זָפָא
חוּלְקִי אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שְׁזִכִּיתִי לְגַלוּת
סוּדוֹת הַלָּלוּ.

מֵאָמֵר "רִשְׁבִּי קָבַע רַב לְמוֹדוֹ בְּמַעֲרָה שְׁבַכְפָּר מִירוֹן" בּו יוּבָא
דְּבַר עֲדוּת ר"ש עַל הַרְמוֹ שְׁקִיבֵל מִן הַשָּׁמַיִם בְּדַמּוֹת לְפִיד אֵשׁ, עַל שֶׁשָּׁכַח
פַּעַם אַחַת לְכוּיִן אֶת הַיַּחְוֹד הַקְּדוּשׁ הַמְּבִיא לְהַמְתַּקֵּת גְּבוּרוֹת הַדִּינִים.

רִשְׁבִּי קִבֵּעַ רַב לְמוֹדוֹ בַּמַּעֲרָה שְׁבַכְכַּר מִירוֹן

אֶסְהִינָּה עָלַי, דְּכָל יוֹמָאֵי אֲזִדְהִרְנָא בְּהוּ, דִּלְא לֹאטְעָאָה בְּהוּ,
בַּר יוֹמָא חַד דְּעֵטִירְנָא עֲטָרִי מְלָכָא בַּמַּעֲרָתָא דְּמִירוֹנָא,
וְחִמְיָנָא בּוֹצִינָא דְּאִשָּׁא מִתְּלֵהָטָא אַפּוֹתִיָּא דְּמִירוֹנָא (נ"א דַּמַּעֲרָתָא),
וְאֲזִדְעִזְעָנָא, מַהֲהוּא יוֹמָא אֲזִדְהִרְנָא בְּדַעֲתָאֵי בְּהוּ, וְלֹא שְׁבִיקְנָא
לוֹן כָּל יוֹמָאֵי.

זַפָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאֲזִדְהִר בַּמַּתִּיקָא דְּמְלָכָא, וְטַעִים בְּהוּ
בְּדַקְחָזִי.

מתוך מדבש

(מקור המאמר נאדרא ווטא שנפרשת האזינו דף רלה ע"ב, ונציאורינו כרך טו עמ' חקנב-חקנד)

לְרַמֵּז שֵׁישׁ הַתְּעוֹרְרוֹת הַדִּינִים, מִתְּלֵהָטָא
אַפּוֹתִיָּא דְּמִירוֹנָא (פּוֹמִסָּא הִיא פֶּרְגוּמוֹ שֶׁל
רַסֵּב (שְׁמוֹת כו ג)) שֶׁהִיא מְלֵהֶט בְּרַחֲבָהּ
שֶׁל מִירוֹן, וְאֲזִדְעִזְעָנָא וְנַחֲרַדְתִּי עַל
שְׁשַׁכְחָתִי לְכוֹן אֶת הַיְחוד דְּחַף וְגִירוֹן,
מַהֲהוּא יוֹמָא אֲזִדְהִרְנָא בְּדַעֲתָאֵי
בְּהוּ וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם הֵייתִי נֹזֶהֶר בְּדַעֲתִי
בְּזֶה, וְלֹא שְׁבִיקְנָא לוֹן כָּל יוֹמָאֵי
וְלֹא עֲזַבְתִּי עֲנָן זֶה מְלַכְוִן כָּל יְמֵי.

זַפָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאֲזִדְהִר
בַּמַּתִּיקָא דְּמְלָכָא אֲשֶׁרִי
חִלְקוּ מִי שְׁזָהִיר לְמַתַּק גְּבוּרוֹת הַמֶּלֶךְ,
דְּהִינְנוּ אֶת גְּבוּרוֹת הַגִּירוֹן עַל יְדֵי חֲסָדֵי
הַחֶף, וְטַעִים בְּהוּ בְּדַקְחָזִי עַד שְׁרָאוּ
לְטַעֵם וְלִהְנוֹת מֵהֶם.

וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶסְהִינָּה עָלַי אֲנִי
מַעֲרִיד עַל עֲצָמֵי לִפְנֵי כָּל הַצַּדִּיקִים
וְהַנְּשָׁמוֹת שְׁנִמְצָאִים כָּאֵן, דְּכָל יוֹמָאֵי
אֲזִדְהִרְנָא בְּהוּ שְׁכָּל יְמֵי נֹזֶהֶרְתִּי בְּעֲנָן
זֶה, שְׁאַחַר הַמִּשְׁכַּת הַמַּחֲזִין הֵייתִי מְכוֹן
לַעֲשׂוֹת אֶת הַיְחוד דְּחַף וְגִירוֹן, וְהֵייתִי
נֹזֶהֶר דִּלְא לֹאטְעָאָה בְּהוּ שְׁלֹא אִטְעָה
בְּהֶם, בַּר יוֹמָא חַד דְּעֵטִירְנָא עֲטָרִי
מְלָכָא חוּץ מִיּוֹם אֶחָד שְׁהֵייתִי מִמְּשִׁיךְ
בַּחֲנִינָת מַחֲזִין שְׁהֶם עֲטָרוֹת לְמֶלֶךְ [בַּחֲנִינָת
קוֹב"ה], בַּמַּעֲרָתָא דְּמִירוֹנָא בַּמַּעֲרָה
שֶׁל כֶּפֶר מִירוֹן, שְׁשֵׁם הָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן
קִבֵּעַ רַב לְמוֹדוֹ, וְאָז פַּעַם אַחַת אַחַר
הַמִּשְׁכַּת הַמַּחֲזִין, לֹא בִּנְתִי לַיְחוד דְּחַף
וְגִירוֹן, וְחִמְיָנָא בּוֹצִינָא דְּאִשָּׁא וְרֵאִיתִי
דְּמוֹת לְפִיד אֵשׁ, שְׁהָרָאוּ לִי מִן הַשָּׁמַיִם

אש להבת של להבת!

האש של רבי שמעון תוקד בלבד!

הזוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

אור
היקוד
הם
יוקדים

מבצע
ל"ג בעומר!
תנאי תשלום
נוחים במיוחד
+ משלוח חינם
עד הבית

שלהבת הדש"י
אצלך בבית!

ניתן להשיג בשלשה פורמטים: רגיל, קטן, כיס

עכשיו זה בהישג ידך ← התקשר למוקד ההילולא המיוחד:

1800.350.330

